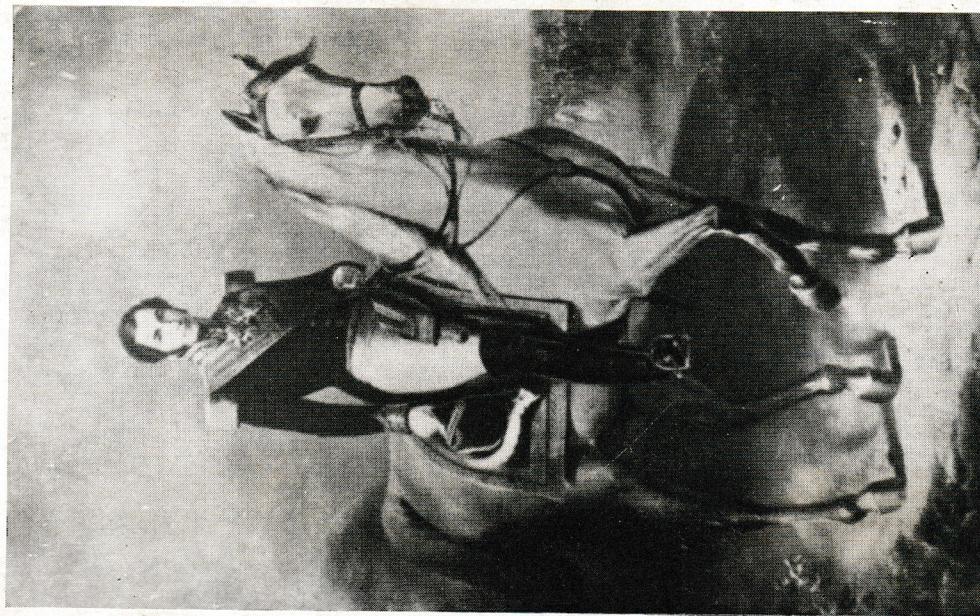

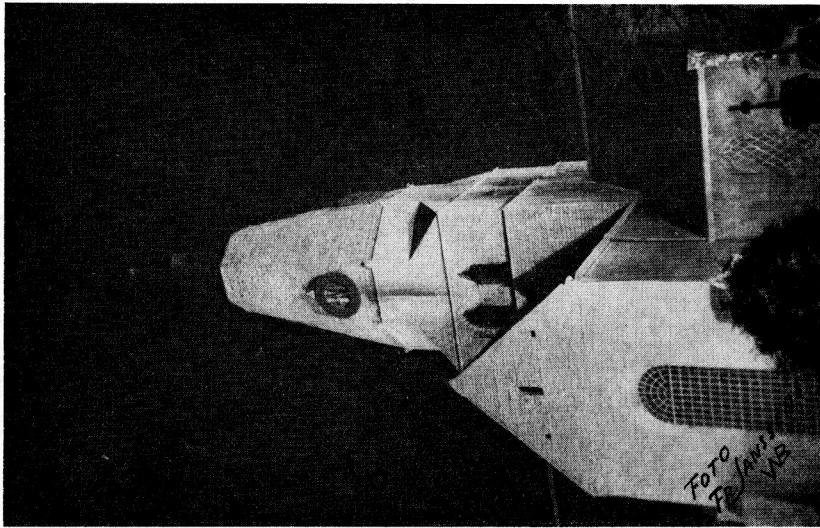
Kon. Harmonie St. Gerilia
Willebroek

ONZE VORSTEN REGEREN 125 JAAR

(door Mr Robert Convents)

De hedendaagse Kerktoren

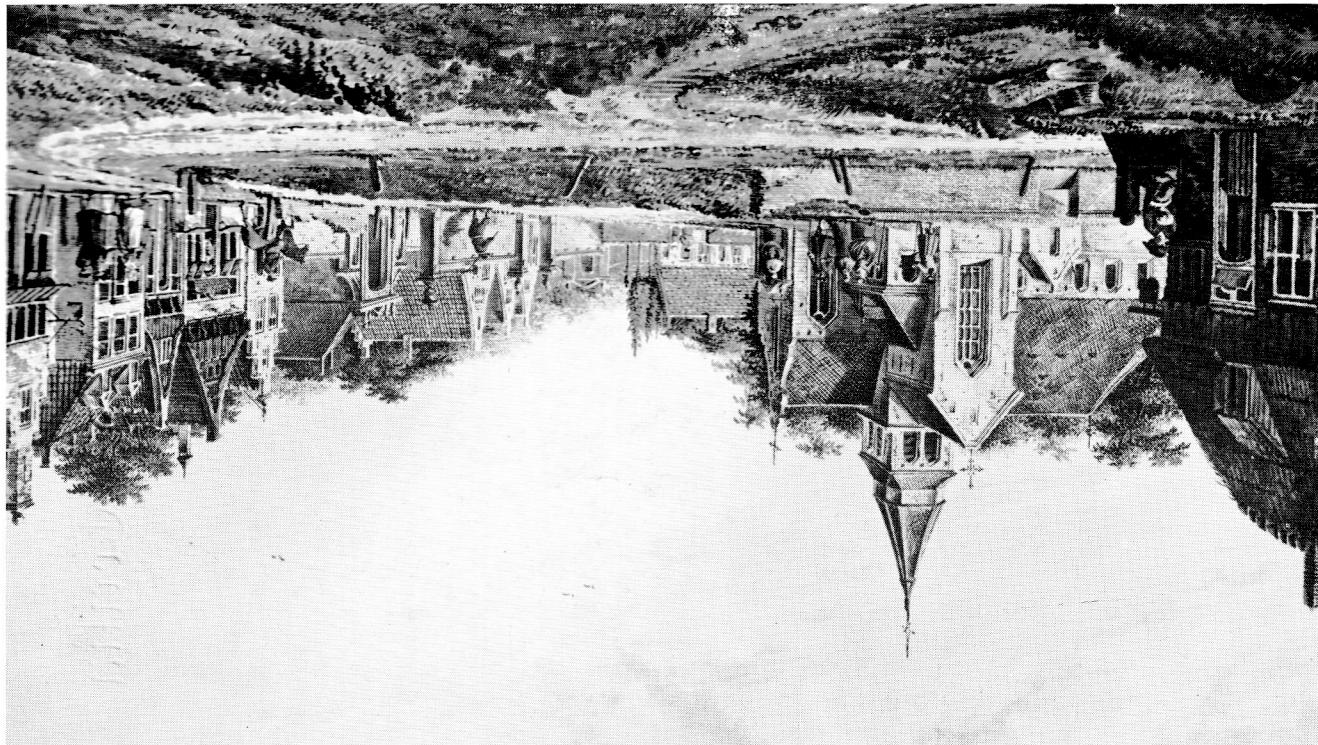
Laten we deze vergelijken met die van 1790 (foto hiernaast). Tot op de hoogte van het tegenwoordig uurwerk zijn ze dezelfde (ook de gebroken hoeken). Er dient echter rekening gehouden, dat deze hoeken op de toren van 1790 bedekt waren door het onderste der twee daken.

Er valt daarenboven op te merken, dat het gedeelte boven het uurwerk met kleinere stenen gebouwd werd dan het lagere. Ook binnens de toren is het houtwerk nieuw boven het ouwrek dan er onder.

Anderzijds werd het puntig venster in de zijgevel aangevuld met meiselarij (goed zichtbaar op deze foto) tot een ronde boog.

Deze identificatie van de kerk van 1790 werd bevestigd door de speciale dienst van de Koninklijke Bibliotheek te Brussel.

In 1853 werden veranderingen gedaan die de kerk uitmaakten van hedendaags.
Waarschijnlijk was de oude toren verbrand en vormde de bovenslantede de voorlopige herstelling.
Kerkplein van Willemberg in 1790 door T. Verrik (Prentenkabinet der Kon. Bibliotheek te Brussel)

Onze Vorsten regeren 125 jaar !

door Mr. ROBERT CONVENTS

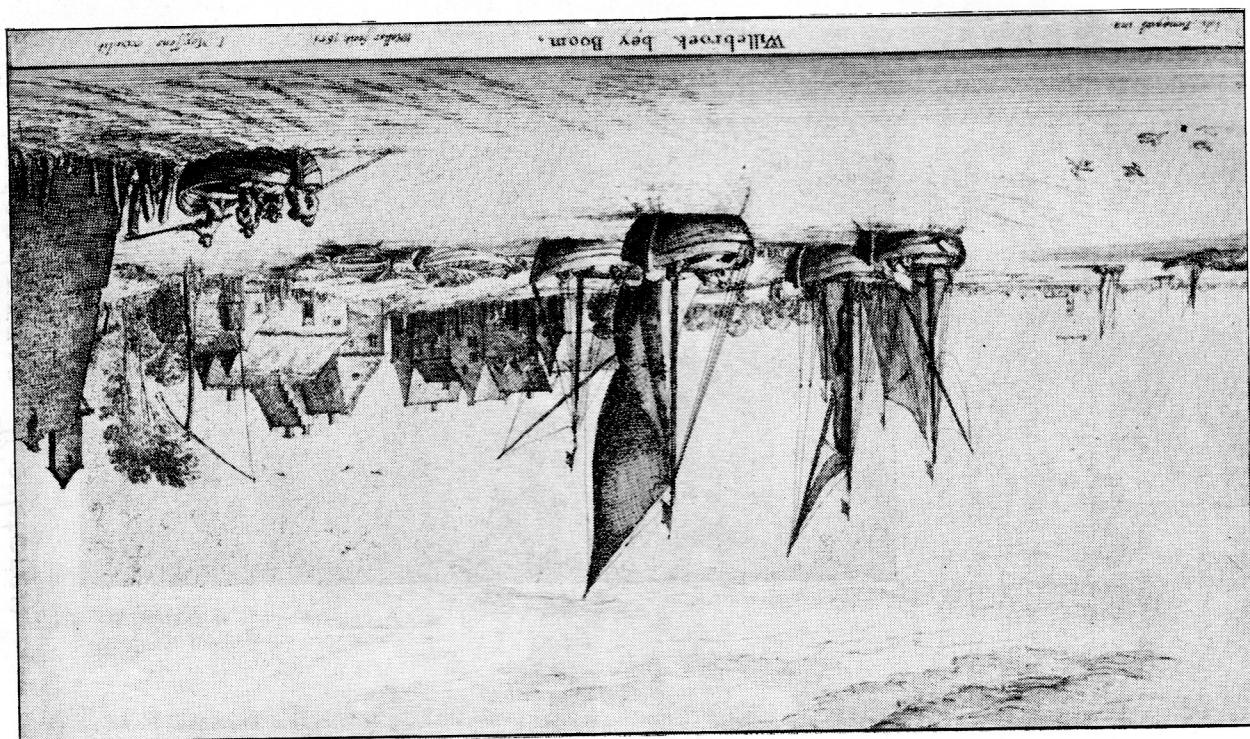
Deze brochure werd uitgegeven ter gelegenheid van een Muziekfestival, ingericht door de Koninklijke Harmonie Ste Cecilia te Willebroek, tot viering van het 125-jarig bestaan van de Dynastie. Onze Harmonie uitte reeds vroeger zijn eerbied voor regerende Vorsten :

in 1810... verwelkomde zij Napoleon en Marie-Louise, bij hun bezoek aan Willebroek.
..... enz... (zie brochure).

Lente, 1956.

Bronnen:

- Geschiedenis van België Henri Pirenne.
Geschiedenis van België J. Van Bever.
Haut-Katanga Le Musée de la Dynastie.
Leuven - programmabrochure N.I.R.
Englebert Magazine - Juli-Augustus.
Mensen in de Lucht - programmabrochure N.I.R.

Zicht op Klim-Willebroek van op de Rupel, naar een schilderij van P. Brueghel in 1651 (Prentenkabinet der Kon. Bibliotheek te Brussel). — Rechts bemerk men een hoeck van het toenmalige fort en de mondinge van het kanal in de Rupel.

Verklaring

Deze bondige geschiedenis van ons Belgisch Vorstenhuis past niet in het kader der « Geschiedenisboeken », die wij in onze schooltijd verwenst hebben, met hun stijve feiten en ontelbare data van geboorten, oorlogen, verdragen en overlijdens.

Dit werkje wil veeleer een vertelling zijn... een verhaal over een land, over een familie, over een gemeenschap. Het wil de bijzonderste feiten uit ons verleden weer in het geheugen brengen, om de huidige generatie liefde en genegeenhed bij te brengen voor hun Moeder- en Vaderland.

Het wil wijzen op de gedurige vooruitgang van handel en nijverheid en de gevölgen hiervan op de maatschappij. Het wil voornamelijk een bijzonder licht werpen op het leven, het strijden en het welslagen van onze koningen. Zoek dus geen « strenge » geschiedenis, maar wel een roman over het land der Belgen, verteld op het ogenblik, dat zijn Vorsten 125 jaar refereren.

Hoe was de toestand vroeger ?

Wij bedoelen hiermee niet de tijd van de Romeinen... Jan Breydel en De Coninck... enz... maar wel de periode, die onmiddellijk de vorming van ons Koninkrijk is voorafgegaan : laat ons zeggen het tijdvak 1815—1830.

Het gebeurde na Waterlo...

De mogendheden, die Napoleon bij Waterlo ten val brachten, maakten een nieuwe kaart van Europa. Zij verenigden Noord- en Zuid Nederland en vormden da zo een nieuwe Staat : het Koninkrijk der Nederlanden (onder bestuur van Willem I, koning van Noord-Nederland).

Afgaande op het uiterlijke was deze vereniging een gelukkig idee : (Noorden-handeldrievend) en (Zuiden-voortbrengend). Wat dus in het Zuiden werd voortgebracht, kon door het Noorden worden verhandeld.

Innerlijk bleek de toestand echter niet zo rooskleurig. Willem I was te « Hollands » gezind : op 7 ministers was maar 1 Belg... en op 75 generals slechts 14 uit onze gewesten.

En toen verjaarde Willem I

Bij deze gelegenheid zou een groot vuurwerk plaats grijpen en een prachtige verlichting de straten van Brussel in volle glans zetten.
MAAR... stond daar op de hoek geen opgewonden menigte een amplatzbrief te lezen ? Jawel... leest U mee ?

STAD BRUSSEL

MAANDAG	vuurwerk
DINSDAG	verlichting
WOENSDAG	REVOLUTIE !

En waarrachtig... also verliet het programma in 1830.

Zij zongen van de vrijheid...

en bewochten ze op straat

In de Muntshouwburg greep een vertoning plaats van : « De Stomme van Portici » (een werk dat de opstand tegen Spanje behandelt). De daarin voorkomende vrijheidsliederen werden door de grote zaal geestdriftig meegezongen. De also opgehitste menigte verliet daarop de zaal en trok zingend en roepend doorheen de straten. De losgelaten « massa » groeide zienderogen... het volk was in opstand.

W w W w : w W w w : w w W w

(dit betekende niets anders dan :

Wij willen Willem weg ; wilde Willem wijzer wezen ; wilden wij Willem weer.)

Ter herinnering dient hier ook geciteerd, dat Willem I ook korte tijd in Willebroek verbleef, waar hij een dansfeest bijwoonde op naast elkaar gelegde schuiten.

En bloedige strijd in het park te Brussel

U kunt wel begrijpen, dat Koning Willem I deze zaak ernstig opnam. Hij stuurde zijn zoon, Prins Frederik, met een leger naar Brussel.

Het opgehitste volk ontving deze Noord-Nederlanders op stenen en huisgerief.

Welenen Koningdom... maar geen Koning

Maar vrij gemakkelijk rukte het geordend leger door tot het park.
Hier werd 4 dagen hardnekkig gevochten.
Maar kijk... in de nacht van 27 september verdwenen de Hollanders.
Er hadden hevige gevechten plaats te Walem en te Lier en men achtervolgde ze tot voorbij Antwerpen. Nu kwam het ganse land in opstand en daarna was BELGIE AAN DE BELGEN.

Wat nu, kleine man ?

Het is natuurlijk logisch, dat deze revolutie heel wat andere landen in beroring bracht. Daarom werd de Conferentie van London samengeroepen, waardoor zowel België als Nederland zich gekrenkt voelden. Koning Willem I aanzag deze samenkomst als een aanslag op zijn koningsrechten, en de Belgen voelden hun volksrechten met de voeten getreden.

Door haar besluiten gaf de Conferentie het bestaan en het sukses toe van de Belgische revolutie.
Zij stelde vast : « Dat de volmaakte en volledige samensmelting, die de mogenheden tussen België en Nederland tot stand hadden willen brengen, niet verkregen werd. » Als gevolg hiervan verklaarden zij zich bereid : « De toekomstige Onafhankelijkheid van België te erkennen. » Als voorwaarde gold, dat het neutraal diende te blijven, om het te vrijwaren tegen de begerigheid van Frankrijk of andere mogendheden. Als neutraal land zou het niemand in verzoeking brengen en voor allen een bescherming te zijn.

En eindelijk.. ons Koninkrijk !

Eenmaal vrij moest er dadelijk aan gedacht worden, een lichaam in het leven te roepen, dat zich met de bestuurszaken zou bezighouden !

Daarom werd op 25 september 1830 een voorlopig bestuur samengesteld op het stadhuis te Brussel.
Deze leden (10 in getal) besloten een National Congres samen te roepen van 200 man, door het volk gekozen.
Dit kwam bijeen op 4 oktober 1830... en het besloot tot de stichting van het ONAFHANKELIJK EN GRONDWETTELIJK KONINKRIJK BELGIË.

Dit Congres ontwierp ook een Grondwet. Hierin werden de voorwaarden vrijheden gewaarborgd (persoon — onderwijs — godsdienst — drukpers — vereniging).

Het vragstuk van de Vorst was ontregensprekelijk het neteligste van alle problemen, waartoe de revolutie aanleiding gegeven had.
Vooreerst had het Congres het huis van Oranje-Nassau voor de troon uitgesloten.

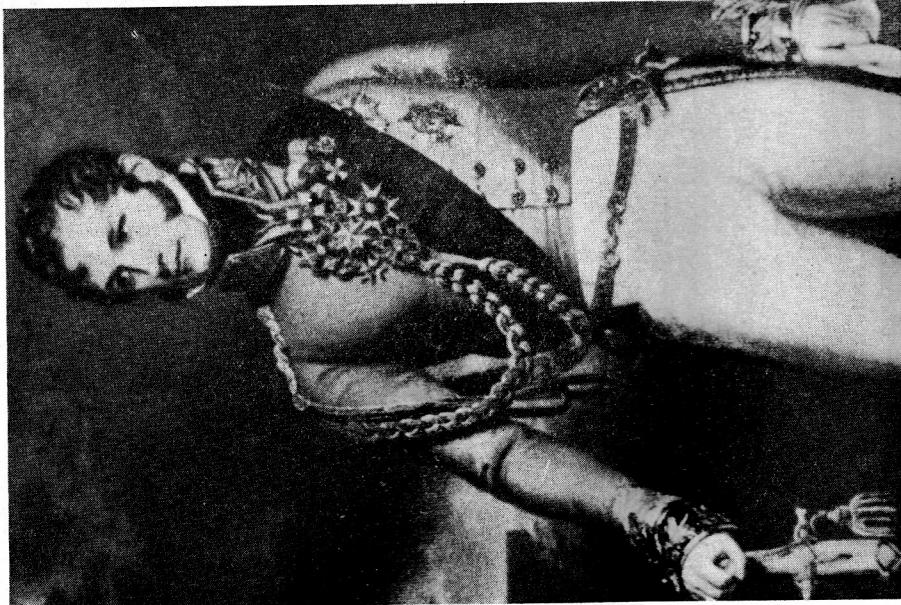
Aan het kiezen van een Belg (waarmee eenieder wellicht vrede had genomen) viel niet te denken : de enige mogelijke kandidaat, Graaf de Mérode, wilde er niet van horen. De troon moest dus een vreemdeling worden aangeboden.
Laat me toe... niet al die namen te noteren van de toen mogelijke kandidaten, want ik zou dan ook dienen te verhalen, WAAROM ze kans hadden en WAAROM ze NIET werden verkozen. Deze kwestie alleen vormt echter reeds een boekje op zichzelf. In werkelijkheid waren de kandidaten, die aan België werden voorgesteld (spontaan of langs kuijen om) slechts politieke symbolen.

Op de morgen zelf van de verkiezing werd in het Congres gestig gestemd voor Louis Charles van Orléans (hertog van Nemours), tweede zoon van Louis Philippe, koning van Frankrijk. Maar niemand vermoedde, dat deze keuze nutteloos was en ongeldig.
Inderdaad,... tevoren had de Conferentie reeds vastgesteld, dat « in geval de souvereiniteit van België aangeboden werd aan prinsen uit de regerende familie's van Oosteniëjk, Frankrijk, Groot Brittannië, Pruisen en Rusland, het aambod onveranderlijk zou verworpen worden. »
De afvordering, die naar Parijs vertrok, koesterde echter nog een lactistische hoop.

Koning Louis Philippe kon zich echter aan de harde noodzakelijkheid niet onttrekken, wilde hij de vrede behouden. Hij moest de troon van België, aan zijn zoon aangeboden, weigeren.
Deze weigering bracht ons land in een zeer moeilijke toestand. De Orangisten staken opnieuw het hoofd op en ook de Republikeinen zagen nieuwe mogelijkheden, om een Republiek te stichten in plaats van een Koninkrijk.
Wat nu... klein landje ?

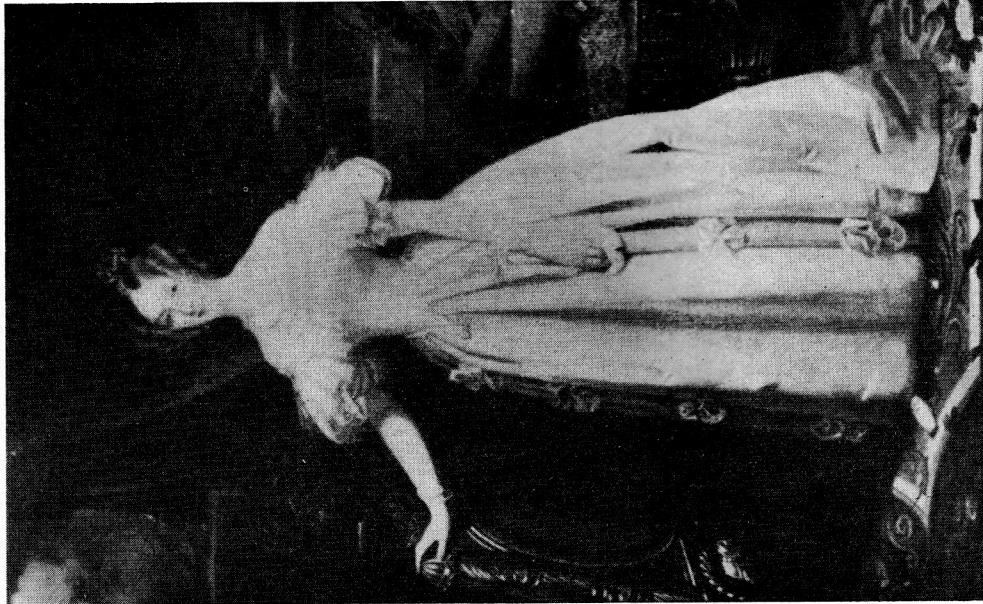
Men moest dringend een einde maken aan deze toestand en de bestaande Grondwet diende toegepast. Bij gebrek aan een Koning zou men zich met een Regent tevreden stellen. Eensgezind werd de Voorzitter van het Congres, Baron Surlet de Chokier, aangesteld. In deze functie woonde hij immers de planting bij van de Vrijheidsboom in Willebroek.
Een weinig daarna werd de kroon aangeboden aan Prins Leopold van Saksen-Coburg, die aanvaardde.

Eerste Koningin der Belgen

*Leopold Georges Christiaan Frederic van Saksen-Coburg-Saalfeld
(draagt de uniform van maarschalk van het Engels leger).*

Geboren te Coburg, 1790.
1816... huwde met de Kroonprinses van Engeland.
1817... dood van deze Prinses.
1829... weigerde de kroon van Griekenland.
1831... aanvaardde de kroon van België.
1832... huwde Prinses Luisa-Maria, dochter van de koning van Frankrijk.
Gestorven te Brussel, 1865.

*Prinses Louise-Marie Thérèse Caroline Isabelle van Orléans
(oudste dochter van Louis Philippe, koning van Frankrijk).*

Geboren te Palermo, 1812.
Kinderen : Leopold (later Koning Leopold II).
Filip (later vader van Albert I).
Charlotte.
Gestorven te Oostende, 1850.

en een kalmte, die de souvereiniteit deden uitkomen welke de natie hem zoëven toevertrouwd had.
« Belg door uw aanname », zei hij met zijn trage en diepe stem,
« zal het voor mij eveneens als wet gelden, het steeds door mijn politiek te zijn. »

Eindelijk vrij... een land en een Koning!

Ons land was dus eindelijk zelfstandig. Weg de overheersing van vreemde mogendheden. De naam en het grondgebied « België » verscheen voor het eerst op de landkaart.

En een tijdperk van vooruitgang brak aan!

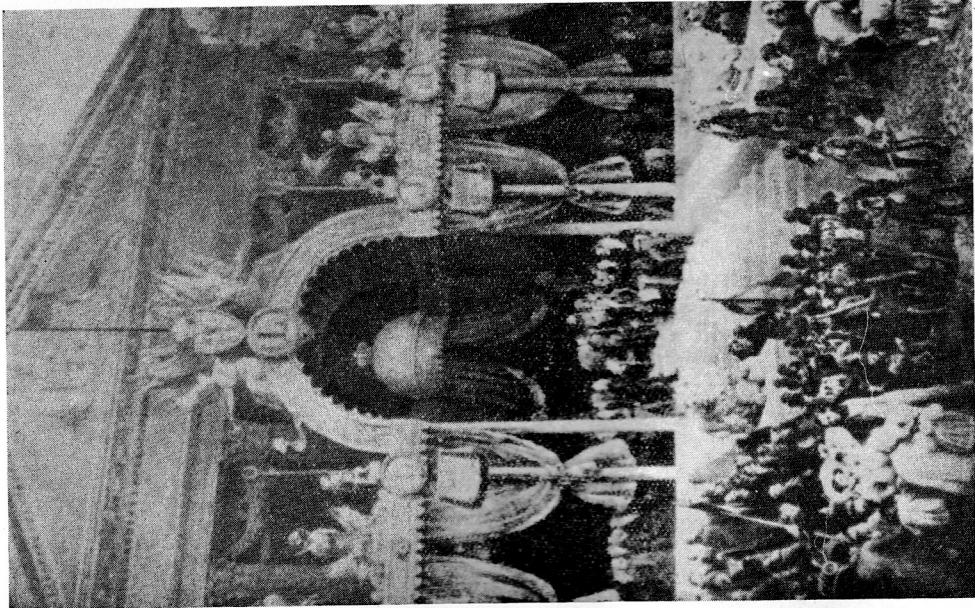
Stilaan verdrongen de machines de handarbeid. En al ontstond hierdoor een gedeeltelijke werkloosheid, dan zal toch ook niemand kunnen ontkennen, dat de machines ook vele voordelen brachten : nieuwe industrieën om deze machines te vervaardigen, goedkopere voorbrangst der producten, enz... Grote fabrieken rezen daarom uit de grond en de vroegere handarbeiders zochten hierin een nieuwe werkkring. Vooral de toepassing van de stoomkracht bracht vele nieuwigheden.

In 1835 reed tussen Brussel en Mechelen de eerste spoorstrein van het vasteland.

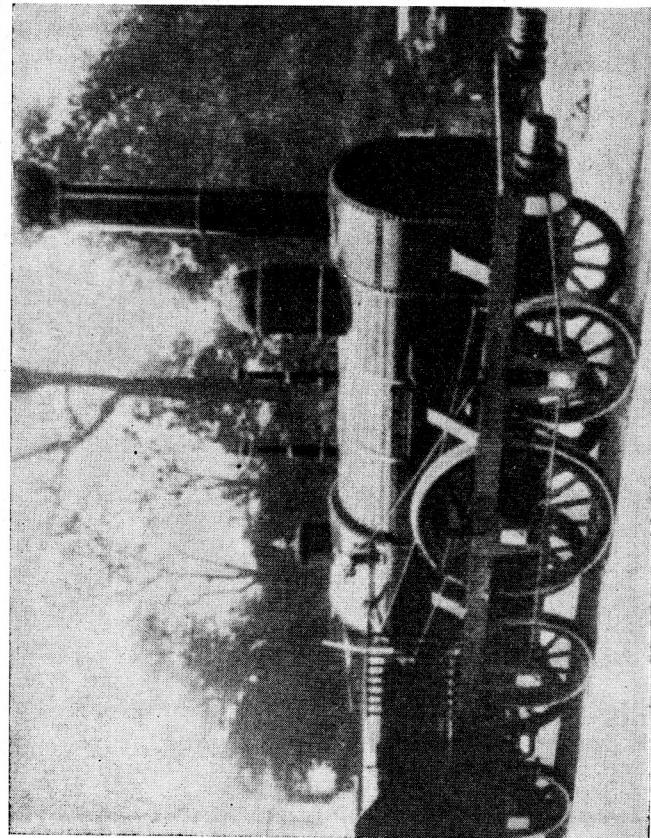
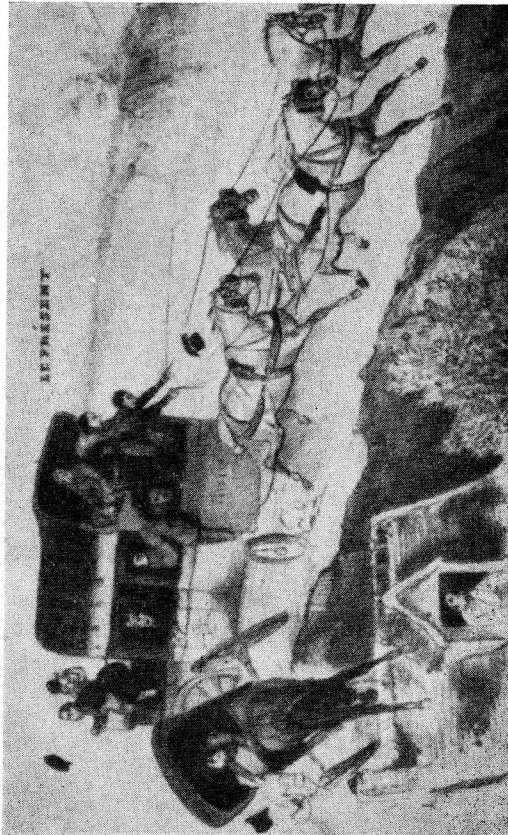
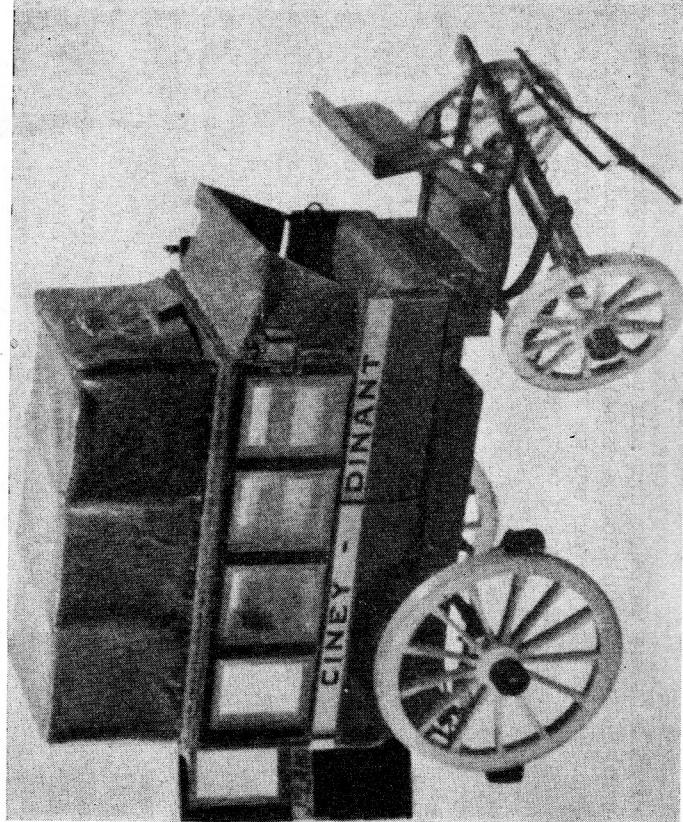
Ende eieren zullen als eiervloek aankomen...

Bij het bespreken van het wetsontwerp tot invoering van deze spoorweg, waren vele volksvertegenwoordigers niet met deze proef ingenomen.

Er werd zelfs hartelijk gelachen, toen op zeker ogenblik een redenaar uitriep : « De melk, die wij per spoor zullen vervoeren, zal door het schudden bij haar aankomst botermelk geworden zijn. » Anderen betwisten het nut van de spoorwegen voor de landbouw. Weer anderen wezen op het vele vruchtbare land, dat zou moeten opeigefferd worden, om de spoorstaven te leggen. Nog anderen hadden schrik voor hun broodwinning (schippers, boottrekkers, enz...) Doch niets zou baten, de spoorgeweg kwam er.

« ... De blauwe kiel van de vrijwilligers verving boven de troon de heraldieke wapenschilden. Leopold, in uniform van luitenant-generaal van het Belgisch leger, werd door de leden van het Congres ontvangen, waar hij eerst het neerleggen van de machten door de Regent aanhoerde. Dan werd hem de Grondwet voorgelezen. Hij bezwoer ze : een salvo van honderd en één kanonschoten maakte het volk kond, dat het een koning had. Hij besteedde vervolgens de troon met een distinctie in zijn optreden

Op 5 mei 1835 stonden te Brussel 3 treinen klaar. Koning Leo-pold I was persoonlijk aanwezig... en 5 kanonschoten gaven het sein tot vertrekken.

De reis Brussel-Mechelen duurde 45 minuten (nu 15 minuten). Vordien werden post en reizigers bijna uitsluitend vervoerd met de postwagens. Hierbij dient opgemerkt, dat toen de brieven nog geen postzegels droegen. Men betaalde gewoon de vrachtprijs, wanneer men de brief ontving. Het gebruik der postzegels kwam eerst in 1848 uit Engeland overgewaaid.

Van de diligence zaliger gesproken

Tot bij de opkomst van de spoorwegen hield het transport van de burgers gelijke tred met dat van de postzakken en colli van alle slag!

Maar de onverweteling werd slechts dan voltrokken, toen in plaats van haver, kolen werden verbruikt. De postkoetsen waren overgrote houten voertuigen, op 4 wielen en met berries, waarin 8 tot 10 personen gezeten konden plaats-

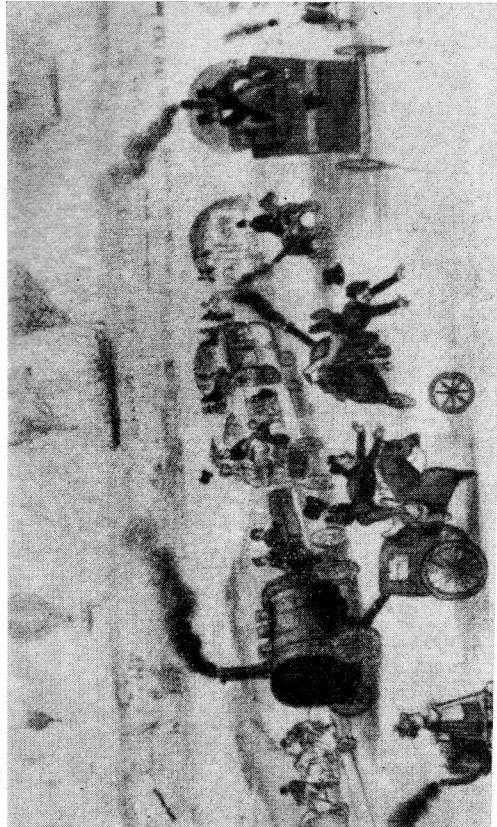
Werkloze handen... werkloze poten (spotprent).

nemen, met inbegrip van de twee zitplaatsen van achter en tegen de portieren. Lederen gordijnen vervingen de spiegeleeruitens en het geheel werd overdekt met een dekkleed. Acht paarden waren soms nodig, om die zware koets te doen bollen.

Hoe het er binnen soms toeging wordt kenschetsend door een toenmalige reiziger verteld : « Men stapt in en wordt mee opgehopt. Een hooplevende zweepslag vanwege de voerder brengt er de paarden toe een wanhopige poging te wagen de kar te doen rollen. Kinderen spatten uit elkaar en honden blaffen. Er komt beweging in, doch 30 meter verder slacht de wagen om. Al de reizigers beginnen te vloeken. Met grote moeite krijgt men de wagen opnieuw recht... » enz... enz...

Mensen die het druk hadden of het beter konden betalen, reisden toen te paard of per « carrosse particulier ». Indien men zich rekenschap geeft, dat de drukte in de diligences postkoetsen zo was, dat bij het uitstappen, een reiziger aan de andere « zijn been of zijn arm terug vroeg » en dat er 12 uren nodig waren voor een reisje van Brussel naar Gent en 36 uren van Brussel naar Parijs, dan kan men beter begrijpen, hoe sommige humoristische plaatstijders uit die tijd de reizigers voorstellen als knorrepotten. In 1914 reden er nog diligences op onze buitens : ze brachten boerinnen met hun bolter en eteren naar de markt.

En wat zou er met de paarden van de postkoetsen geworden na het aanleggen der spoorwegen ?
Moesten deze nieuwe, toekomstige werklozen met musiceren hun brood gaan verdienen langs de straat, zoals een spotprent van toen voorstelde ?

Spotprent uit de tijd dat er voor het eerst sprake was van de toepassing der stoomkracht voor het vervoer.

De arbeiderklasse in nood !

Van 1843 tot 1847 doorworstelde ons land een geweldige krisis (400.000 werklozen), deels te wijten aan de opkomst der machines en deels aan het verlies van een groot afzetgebied (Holland). Het was voor de werkende klasse een zware tijd. Ze aten alleen maar aardappelen en roggebrood. Alleen 's Zondags werd een stukje vlees genomen. De « kamer » in een kazernes of het « krot-huisje » druiste in tegen de meest elementaire beginselen der hygiëne. Om steenkolen en zeep te sparen, wasten de vrouwen uit de Borinage de klederen van hun familie in het warme water, dat uit de pompmachines der kolennijnen liep.

Brug over de Rupel en...

Bal in ons lokaal «Union»

De Prinsen Leopold (later Leopold II) en Philip (Graaf van Vlaanderen en later vader van Albert I) namen deel aan het Bal in het lokaal der Harmonie in 1853.
Zij openden dit dansfeest met de Dames van de Burgemeesters van Boom en Willebroek.

De Schelde vrij !

Eindelijk werd in 1863 de scheldetol van Holland afgekocht.
Hiermee verviel ook de laatste band met Noord-Nederland en ging ons kleine Vaderland een grote toekomst tegemoet.

En ook volle aandacht voor ons onderwijs

Na de revolutie verkeerde het onderwijs in een hoge graad van verwaclozing. Verschillende wetten brachten hierin een gedeeltelijke verbetering.

In 1835 werden 4 Hogescholen opgericht met het Frans als voertaal. (Leuven, Gent, Luik en Brussel).

In 1842 kreeg elke gemeente de verplichting 1 school te bezitten of op te richten.

In 1850 werd besloten tot de nieuwe oprichting van 10 athenea en 50 middelbare jongensscholen.

Ook de Uitvinders

hadden vruchtbare inspiratie

Voor onze hedendaagse jeugd is het voorzeker interessant te vernemen, op welke data sommige op heden onmisbare voorwerpen in België werden toegepast of ingevoerd.

1838 ... ijzeren schepen dreven op het water.
1839 ... het fotoestel.

- 1840 ... de naaimachine.
- 1841 ... het elektrisch licht.
- 1850 ... de telegrafie.
- 1861 ... de telefoon.

Kultureel was ons volk echter diep gevallen tengevolge van de vele onlusten. Daarenboven werd de taal der Vlamingen voortdurend vernedert. Des te meer verheugend was daaron de stichting van het Willemfonds in 1851 (25 jaar later gevolgd door deze van het Davidsfonds). Honderden afdelingen van deze twee culturele verenigingen trokken ten strijde tegen al de striemende onrechtvaardigheden ; zij haalden uit de verroeste koffers de vergeelde wetsstukken van de orangegane verbintenissen het stof en de spinnwebben en ze kittelden de verstramde leden van die heren, die lui en vadsig de vreemde geur van verbaistering opsnoven.

Zo was daar die wet van 1 juni 1850 op het middelbaar onderwijs. Deze wet bepaalde, dat in de athenea en middelbare scholen van het Vlaamsche land, de Nederlandse taal even grondig zou aangeleerd worden als de Franse. Teminstinct... zo stond het geschreven. Maar wat gebeurde er ? Alle leervakken werden in het Frans onderwezen en aan de studie van de Franse taal werden driemaal meer uren besteed dan aan de Nederlandse. In de le en in de 2e Latijnse klassen kreeg onze taal slechts 1 uur in de week. In de rhetorica werd ze niet meer aangelerd. Gelukkig deed ook in die periode Hendrik Conscience met zijn "Leeuw van Vlaanderen" de oude Vlaamse fierheid een weinig herleven. **HIJ LEERDE ZIJN VOLK LEZEN !**

Dood van Leopold I

Sinds 1862 leed de koning aan de steen. Hij onderging verscheidene operaties en zijn karakter verbiterde. Op een tijdelijke verbetering volgde in 1865 een bloedsaandrang naar de hersenen.

Op 10 december blies hij de laatste adem uit in het kasteel te Laken. Zijn begrafenis op 16 december was even ontroerend als zijn troonsbestijging was geweest.

De toekomst, die zoveel tronen zou zien vallen, zou de stevigheid van de zinne bevestigen.

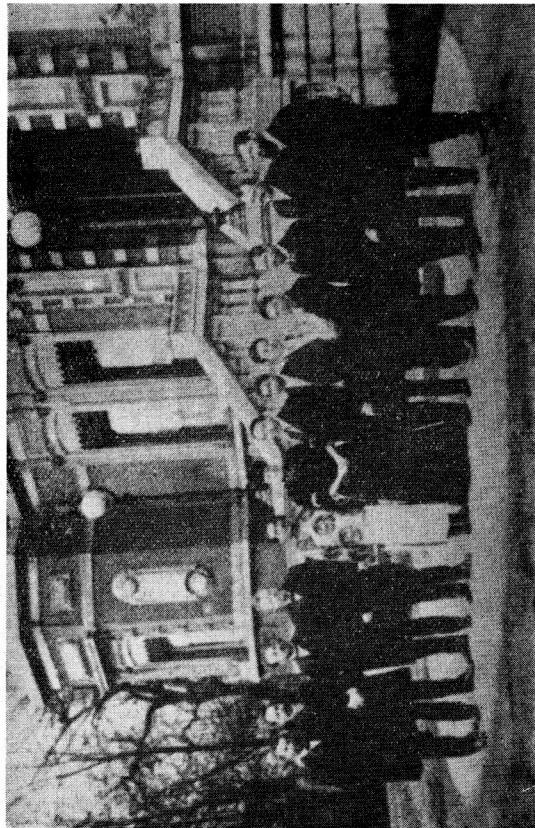
Een Papierfabriek te Willebroek

De Heer Louis De Naeyer, wonende te Lebbeke, kiest Willebroek uit, om een papierfabriek te bouwen, dewelke stilaan uitgroeide tot de grootste van België.

De gunstige gevolgen waren veelvuldig :

- a) veel werkvolk — veel verter ;
- b) aangroei bevolking ;
- c) inrichten van eigen avondlessen ;
- d) nog andere fabrieken kwamen zich vestigen.

De Heer Louis De Naeyer, in de eerste plaats, dient dus dank gezegd voor de snelle opbloei van onze gemeente : had hij zijn fabriek elders gebouwd, zouden de anderen niet gevuld zijn en was onze gemeente de kleine landbouwgemeente gebleven.

Later in 1910 bezocht zelfs een Chinese afvaardiging onze gemeente, ter bestudering der alhier gemaakte stoombetels.

Bovenstaande foto werd genomen in de hovingen der Firma De Naeyer.

In het midden Mevr. De Naeyer, met naast zich de onderkoning van China (in nationale klederdracht).

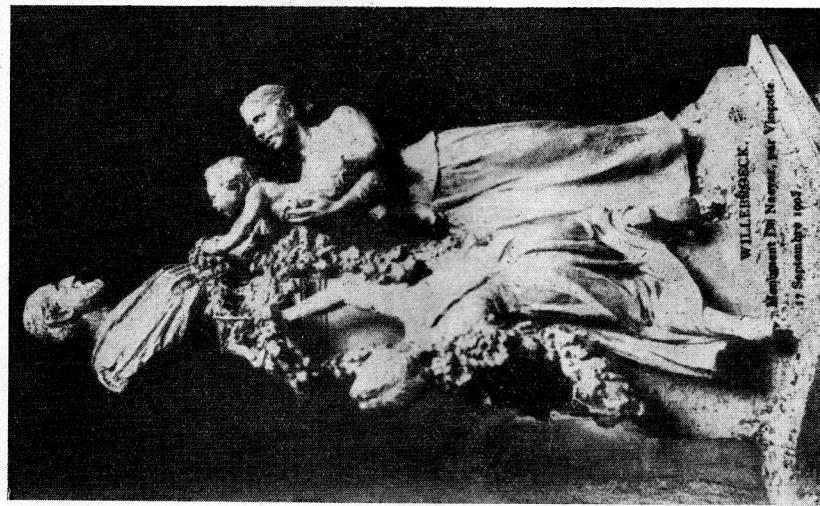
Deze afvaardiging was daarom gekomen om de verschillende soorten producten te bekijken en te vergelijken met de Chinese markt.

— 20 —

Willebroek,

huldigt en dankt

De Heer Louis De Naeyer

De vernuftige nijveraar, die te Willebroek de grootste papierfabriek van België bouwde (1860).

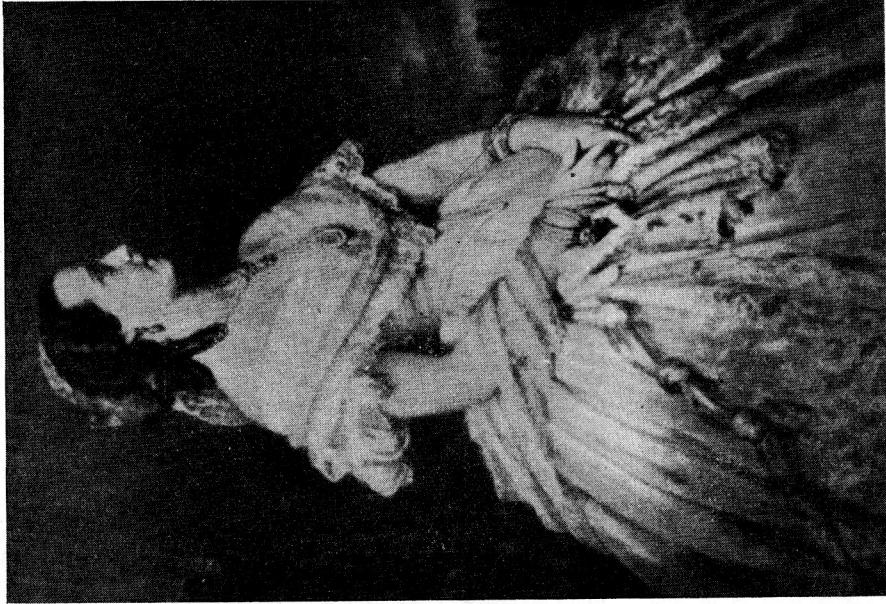
Hij herhield onze landbouwgemeente in een groot nijverheidscentrum.

Was Burgemeester van Willebroek van 1885 tot 1902.

Het hierboven afgebeeld standbeeld, ingehuldigd in 1905, staat rechtover de « Kinderkribbe » op de Mechelse steenweg.

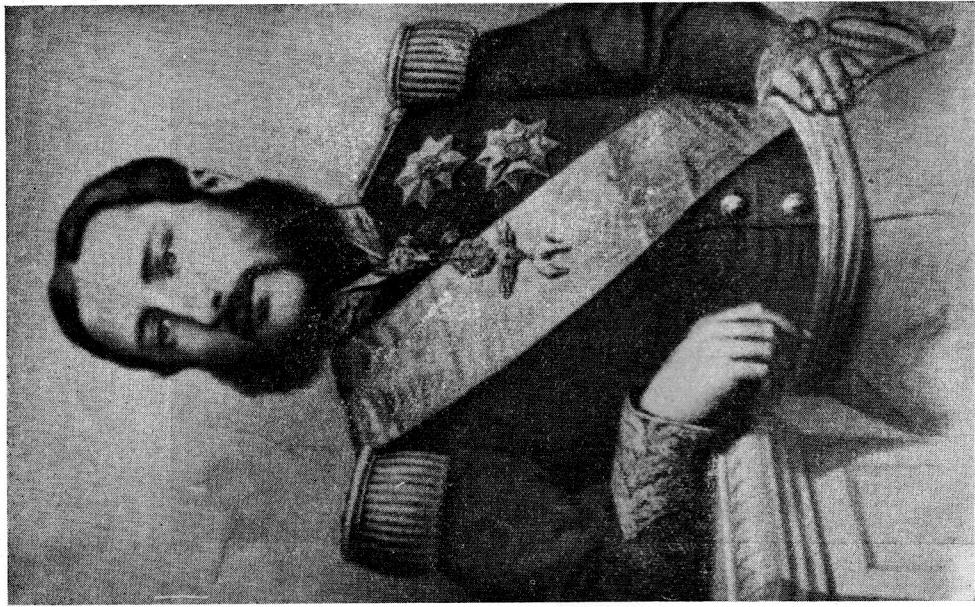
— 21 —

Tweede Koningin der Belgen

Maria-Henriette-Anna
(Aartshertogin van Oostenrijk).

Geboren te Budapest in 1835.
Kinderen : Luisa, Stefanie, Clementina.
Prins : Leopold.
Gestorven te Spa in 1902.

Leopold-Lodewijk-Philippe-Maria-Victor.

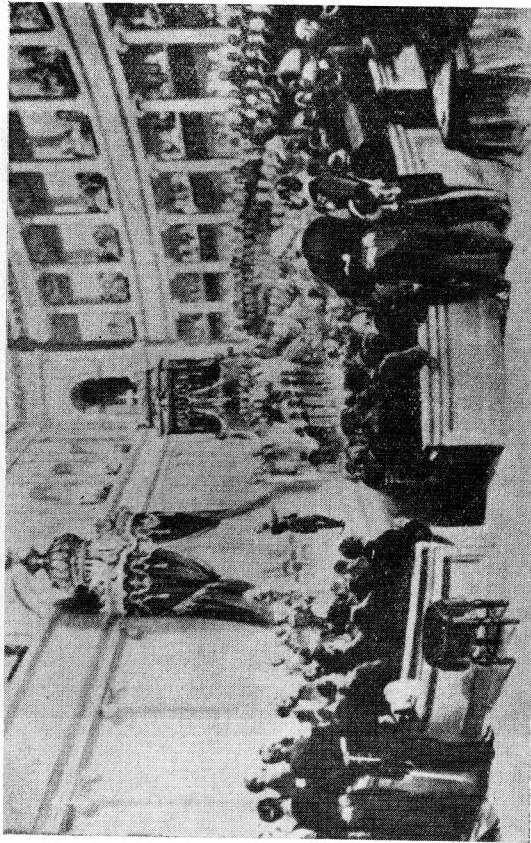
Geboren te Brussel op 9 April 1835.
Zoon van Leopold I.
Huwde met Maria-Hendrika (Aartshertogin van Oostenrijk).
Volgde zijn vader op in 1865 als Leopold II.
Gestorven te Laken in 1909.

Hk zweer de wetten...

het licht, waarvan de geheimzinnigheid de ontrekkingskracht nog verhoogde. Wie behoorde deze gebieden ?
Aan niemand... of aan hem, die er het eerst zijn vlag zou planten !

Een Internationale Conferentie te Brussel samengeroepen, verried niets van persoonlijke of nationale oogmerken. De gransse instelling ging door als een menslievend werk.
De Internationale Afrikaanse Vereniging, die daar werd gevormd, werd natuurlijk onder het Voorzitterschap gesteld van de edele Vorst, die het eerst op dit idee was gekomen. Het vervolg kunnen wij zeer kort resumeren :

- 1877 — Leopold II zendt de ontdekkingsreiziger Stanley naar Kongo
DOEL — Afslachten van slavenhandel
Een nieuw crizegebied vinden.
1885 — Congres van de 14 mogendheden te Berlijn.
BESLUIT — Kongo is een onafhankelijke Staat.
Leopold is Souverein.

En hoe kwam Kongo dan aan België ?

Maar naar gelang de beweging in Kongo met sukses werd bekroond, drong een definitieve financiële regeling zich op. De koninklijke schatkist en de civiele lijst konden de last niet langer drogen. Internationale bankiers in de zack mengen, zou nadelige gevolgen kunnen hebben. Koning Leopold II zag maar één redmiddel : Kongo toen reeds aan België schenken.
In 1890 maakte hij daarom zijn testament bekend. De Kamers stemden er in toe, een som van 25 miljoen voor te schieten met als enige voorwaarde :

- ofwel binnen 10 jaar de som terugbetaLEN,
- ofwel Kongo laten annexeren.

Maar trots alles stapelden de moeilijkheden zich op. Zelfs in eigen land kreeg Leopold II vinnige kritiek.
En zie... toen de nood het grootst was... kwam de redding !
Kongo, dat tot op dit ogenblik veel geld kostte, begon een rendend rijk te worden, dank zij de spoorwegen en de caoutchoucteelt.

De koning kon zich hierdoor vrij maken van zijn geldzorgen en zijn onderneming ging een toppunt van voorspoed tegemoet.
En in 1908 kwam Kongo aan België !

En reeds dadelijk... zucht naar expansie

Daar bij zijn troonsbestijging zich een ekonomiesche expansie begon te ontwikkelen, was het zijn wens, dat ook België zijn deelje zou bijdragen tot de ontginning van de oardbodem. Hij zag groot en kon niet dulden, dat een overbevolkt gebied, dat geldkrachtig was en rijk aan vitaliteit, ter plaatse zou blijven huppen, terwijl buiten de grenzen grote gebieden gewonnen en ontgonnen werden.

En ondanks een algemene miskenning en een ongehoorde enggeestigheid van het toenmalig Parlement, bleef hij volharden in zijn groot Geloof.

En voor het eerst... Kongo ter sprake

Na eerst zijn aandacht gewijd te hebben aan de Philippijnse Eilanden en China gaat zijn volle interesse naar de ontdekkingsreizen in Centraal-Afrika. Zij brachten onmetelijke gebieden aan

Even wijzen op de Frans-Duitse oorlog (1870)

Van in het begin had de regering van Leopold II krachtdadig de neutraliteit afgekondigd en ons leger bewaakte de grenzen. Gelukkig eerbiedigden de beide oorlogvoerende landen onze onzijdigheid.

En reeds een 50-jarig bestaan!

De huidige generatie kan zich onmogelijk voorstellen, welk gevoel zich moet hebben meester gemaakt van alle Belgen, wan-ner in 1880 de herdenking plaats had van het 50-jarig bestaan der Onafhankelijkheid.

In 1905 vierde België op schitterende wijze het 75-jarig bestaan met een Wereldtentoonstelling te Luik.

De Beschaving tydens deze Regering

De uitbouw van de grootnijverheid (reeds begonnen onder Leopold I) ging onverdroten voort. De stoomtuigen en daarna de gas-en elektrische motoren deden hun verschijning.

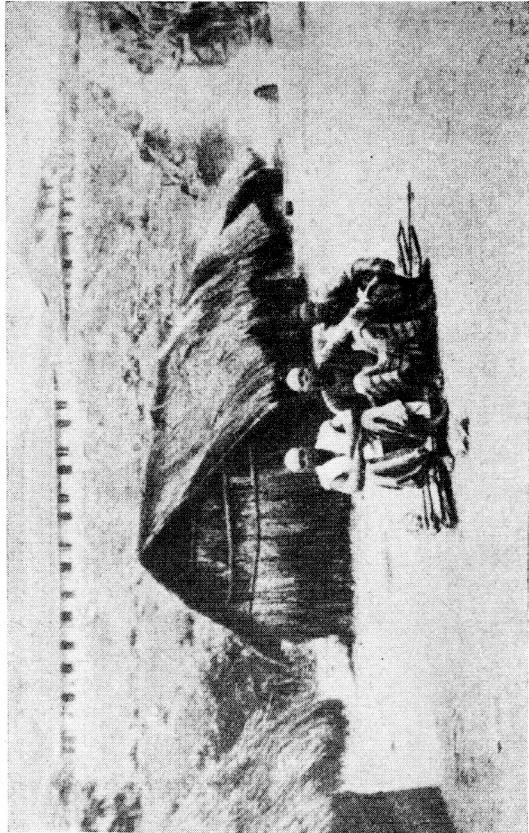
Het wegennet werd gedureng verbeterd en de havens van Antwerpen, Brugge en Oostende werden aanzienlijk vergroot. In 1907 ontstond de zeehaven van Zeebrugge.

De ontdekking van het kolenbekken in de Kempen opende nieuwe horizonten voor vele werklieden.

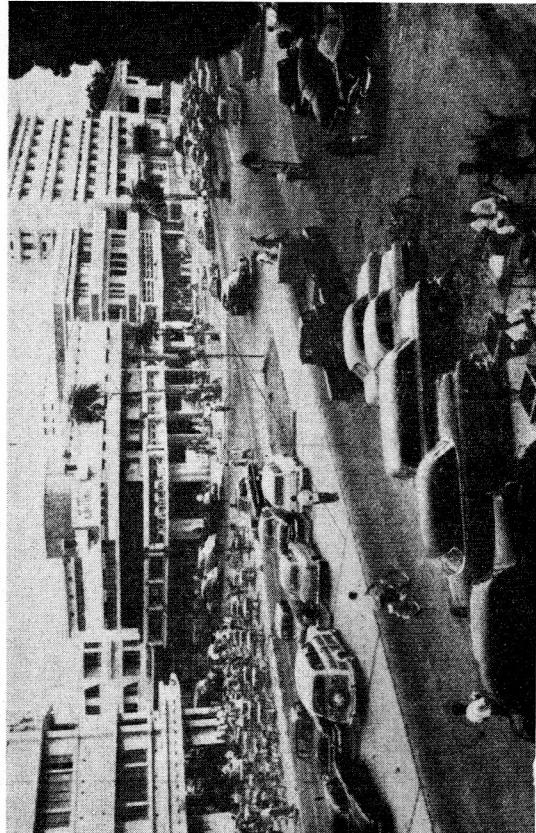
De uitbreidung van de nijverheid gebeurde echter zo snel, dat de landbouwbevolking tot de helft verminderde. Indien de boeren dachten, dat de veldarbeid niet lonend meer was, trok de verlokkelike stad hen onweerstaanbaar aan.

In Vlaanderen, waar de landbouw overheerde, was een grote uitwijking naar de Verenigde Staten en de fabrieken van Noord-Frankrijk.

In 1878 werd de Afdamming van de Gileppe gebouwd, om de laagnijverheid van Verviers in het droge jaargetijde van het no-dige water te kunnen voorzien.

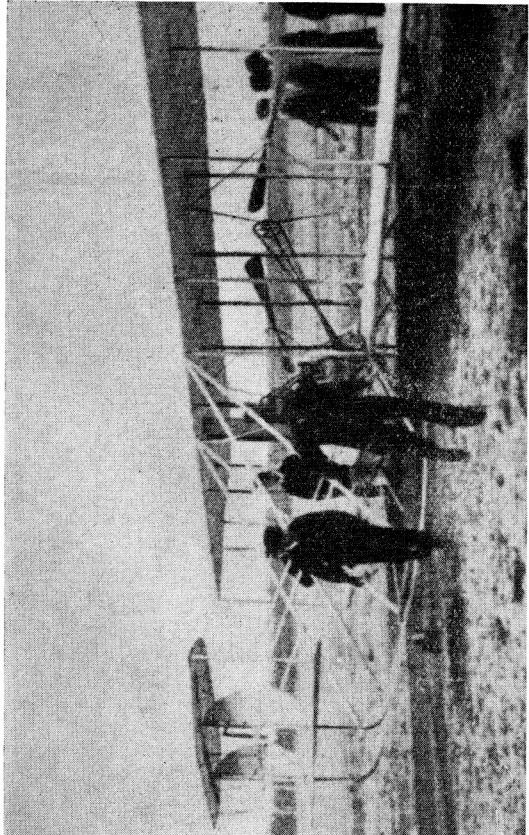
Leopoldstad in 1884.

Moderne, gerieflijke gebouwen, brede wegen, luchtige terrassen en de nieuwste Amerikaanse auto's: dat is het centrum van Leopoldstad, waar het hart van het rakenleven klopt. En zullen doet men hier in een bijna Amerikaans tempo want Congo en Roearda-Oeroendi vormen een gebied waarvan de rijkdommen maar ten dele in exploitatie zijn gebracht. Hier ligt een toekomst voor de man, die er uittrekt en van aanpakken weet.

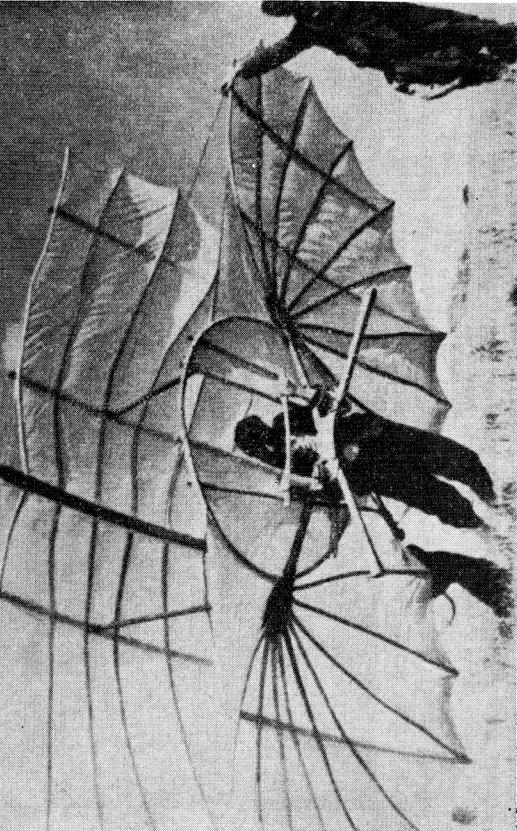
Mensen in de lucht

Er was eens... Het begint als een sprookje, dat zich afspeelt om het midden der voorgaande eeuw, in een klein dorpje in het Zuiden. In dat dorpje woonde een jongen van veertien jaar, die zijn ouders veel kommer bezorgde. De jongen versmaadde inderdaad alle gewone spelen, om zich alleen met levend speelgoed bezig te houden. Hij droomde maar steeds van vliegende diertjes en dacht duizenden listen uit om de actvliegge zwaluwen te vangen. Zijn kameraden lachten om hem, toen hij vertelde, dat hij de vleugels van deze diertjes bestuderen wou. Op zekere dag kroop hij op de rommelige zolder en maakte zich een vogelkledij. De vleugels werden uit een afgedragenjas gesneden, die hij verstelde en ruimer maakte, door er enkele meters glanszijde aan toe te voegen. Nu ontbraken nog twee bezemstelen, waaraan hij het zeilwerk wou vastmaken en die, met uitgestrekte armen, in de hand moesten worden gehouden. In het midden van de nacht begaf hij zich, zo orangefeldkeld, naar de rand van de steile zeekust, waar de wind hulde en het onweer racasde. Een rukwind hief hem enkele centimeters boven de grond... toen werd hij bang en holde als een bezetene naar huis. Deze jongen was Clement Ader. Toen hij 50 jaar oud was, vloog Ader voor de eerste maal. Te dien tijde leefden te Dayton twee broers : Wilbur en Orville Wright.

De tweedekker van de gebroeders Wright in het kamp van Auvers.

Voor het samenstellen van hun tweedekker hadden deze gebroeders zich laten leiden door de zweefpogingen van de Duitser Otto Lilienthal. In 1909 stak Louis Blériot het kanaal over... de lucht was overwonnen.

Het zweettoestel van Otto Lilienthal.

De Antwerpse duivel - Jan Olieolager

En ook ons kleine Vaderland had van in het begin zijn luchthelden. Zo trad tijdens een luchtmeting te Antwerpen Jan Olieslagers in het brandpunt der belangstelling. Hij had reeds over gans Europa bekendheid verworven als motorfiets-renner en men noemde hem de « Antwerpse Duivel ».

Jan's debuut was echter niet al te schitterend, want hij raakte met zijn toestel in de boomtakken verward. Toen prins ALBERT van België Jan kwam begroeten, vroeg de Prins hem wat er nodig was, om een goed piloot te worden. Jan antwoordde, terwijl hij op zijn vernield vliegtuig wees : « Veel moed, Monseigneur, veel geduld en... zoals ge ziet... ook veel geld ! »

Toen in 1914 de oorlog uitbrak telegrafeerde Jan Olieslagers, burgerlijk vliegtuigbestuurder, naar de Heer Minister van Oorlog : « Ben ter beschikking van mijn Koning en mijn auto's. » Vier jaar lang cirkelden menselijke vogels door de hemel van Europa, die in brand stond.

By de Boomse duivel .. Ed. Roofthooft

Ik had onlangs het grote genoegen een vraaggesprek te mogen afnemen van de Heer Eduard Roofthooft, kunstsmid te Boom, maar die ook naam verwierf als renner en als... vlieger ! Luister maar even :

De kalender wijst 1908. De dagbladen roemten in ellenlange kolommen de pogingen van bekende vliegers als : Blériot, Latham, enz...

De onrustige geest van onze kunstsmid kon ook aan deze wekroep niet weerstaan, en hij trok naar het vliegveld in de nabijheid van Reims.

Hij ging recht op Blériot af en vroeg « Kan ik hier leren vliegen ? » Dat was indertdaad mogelijk, maar...

a) prijs : 2.000 F per maand.

(ter vgl. jaarwedde van een toenmalig bureelhoofd : 1200 F).

b) risico : indien ik de maand Juni voor mijn leerperiode koos en het regende of waaide die ganse maand, dan was de leerperiode voorbij en het geld verloren, zelfs zonder dat het leertoestel was omhooggegaan.

c) de aangebrachte schade moest integraal door mij vergoed worden. (de prijs van een toestel : 14.000 F).
Deze prijs vond ik te hoog, en ik kocht daarom te Parijs bij Azani een motor en andere onderdelen. Te Boom stok ik daaronzelf een vliegtuig in mekaar uit buizen. Het gansche toestel kostte me 5.000 F.

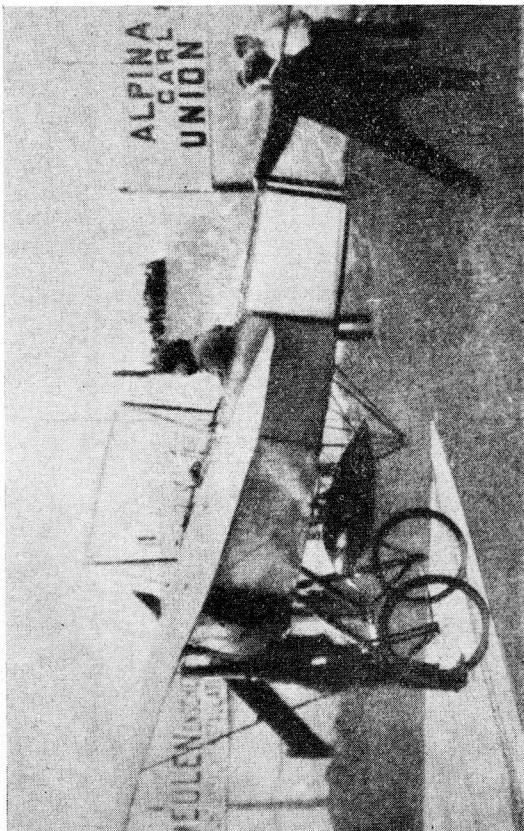
Dit tuig werd dan later naar het vliegplein van Baron de Caters gevoerd te St. Job in 't Goor. Ed. Roofthooft stapte er in, steeg, vloog en daalde behouden neer... Hij was hierdoor de eerste Belg, die met een vliegtuig van eigen bouw en vinding was opgestegen.

En zo vertelde hij dan nog over een vliegfeest te Brugge, waar men, vooraleer te kunnen opstijgen, van de omliggende bomen een zestal moest afzagen, om een ruimte in het dichte gebladerte te maken.

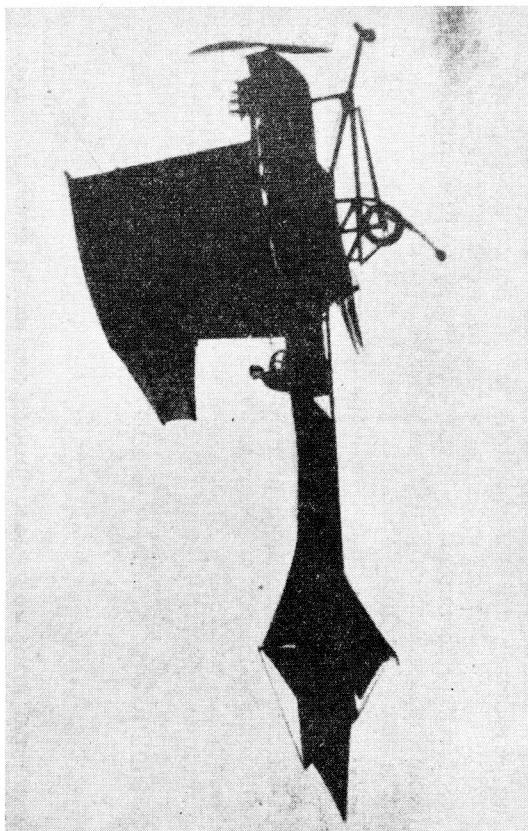
Hij sprak over zijn ongeval, ten gevolge van een te bruuske beweging aan het stuur, waardoor zijn kist zijlings naar beneden schoot. Op een meter of vier van de grond waagde hij dan de sprong, die zijn leven redde ; de plaats waar hij had gezeten was totaal ingedrukt.

Dit was het einde... het was te gevvaarlijk en daarbij... hij had een vrouw en drie kinderen.

Ook Willebroek had zijn luchtpionier in de persoon van Arthur Peeters.

Jan Olielaers verbeterde het wereldrecord van lange afstand (7,18 u.) te Kiewit-Hasselt in 1911.

De eendekker « Antoinette » waarmede Hubert Latham poogde over het Kanaal te vliegen, enkele dagen voor Blériot.

Nieuwe wetten...

De koning bekraachtigt ook verschillende wetten :

- 1887 — Wet op de Zondagsrust.
- 1889 — Wet op de arbeid van vrouwen en kinderen.
- 1893 — Algemeen stemrecht.
- 1909 — Loting afgeschaft.

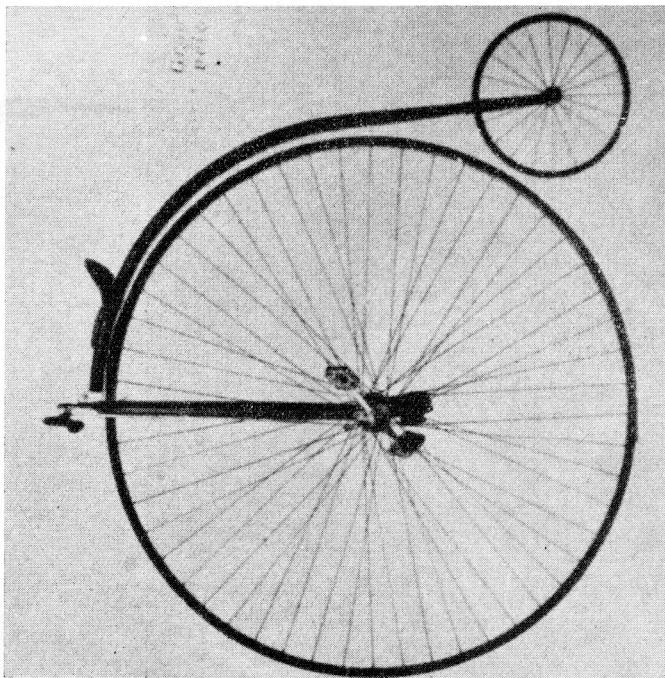
Vooral het vervoer ondergaat een grote modernisatie :
stoomtram vervangt ouderwetse diligence,
in de steden rijden paardentrammen,

verschijning van de fiets... motorrijwielen en auto's.

Ook werd er meer gestreefd naar huiselijk comfort :
de kachels verdrongen de haardvuren,
gas- en elektrisch licht verdrongen petroleum en olielampen,

de steenkolen verdrongen het hout als brandstof.

OM SAMEN TE VATTEN en te beschermen, mogen wij zeggen, dat
de lichiziden veel groter waren dan de schaduwkanten.

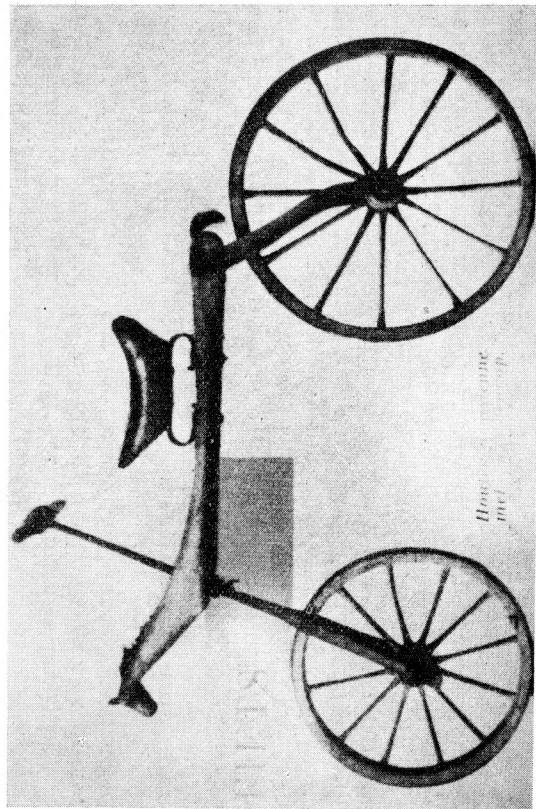
Grootwieli ge vélocipède.

- 1817... gans in hout.
- 1826... ijzeren spaken en velgen.
- 1834... platte rubber.
- 1845... luchtbanden.
- 1868... rogelager.
- 1886... pedaleigenschappen.

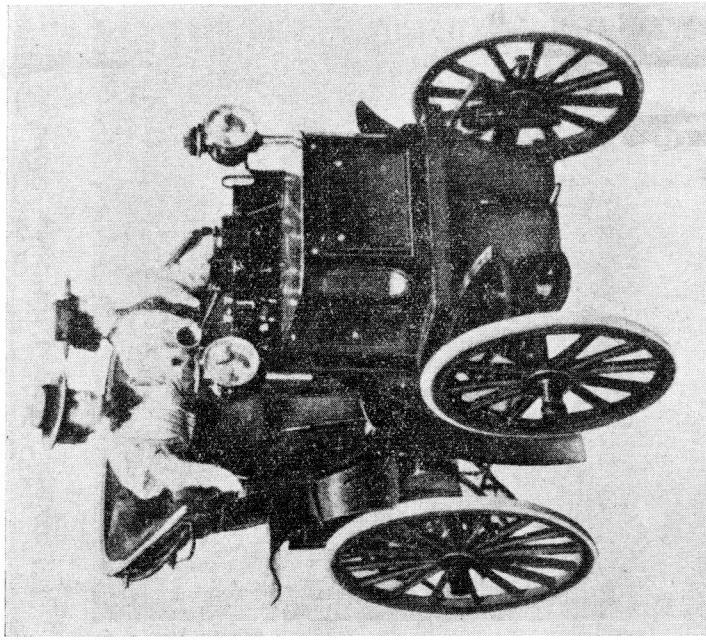
En de schilderachtige voorouders van onze fietsen vermenigvuldigen zich.
Het fietsen werd een mode.

De wegen naar buiten waren op de feestdagen propvol. De eerste wielerwedstrijden grepen plaats, de eeuw van de SPORT was begonnen.

Dit was het begin... waar zullen we eindigen ?

Houten draisiene (loopwiel) met paardekop.

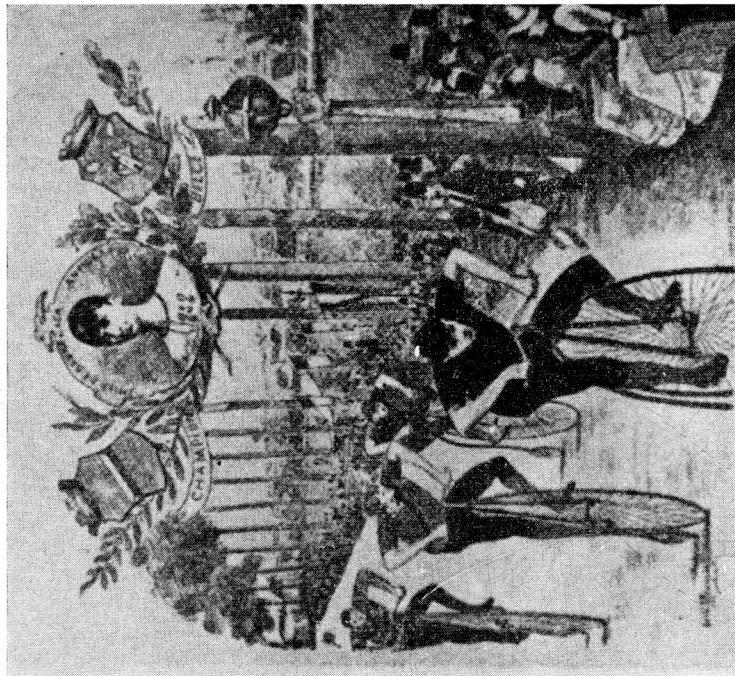
Luxe-auto van 60 jaar geleden (1896) met luchtbanden.

Dood van Leopold II

Op 17 december 1909, die verjaardag van zijn inhuldiging, overleed Leopold II te Laken. De vele tegenkantingen van ondankbare instanties hadden hem ten laatste verbitterd. Vele gebeurtenissen hadden hem in zijn trots gekrenkt. Dit blijkt duidelijk uit deze regels van zijn testament : « Ik wens in de vroege morgen begraven te worden, zonder de minste praal. Mijn neef Albert en de leden van mijn huis uitgezondert, verbied ik, dat mijn stoffelijk overschot gevuld word. »

Zijn latstle levensjaar zou nochtans veel goedmaken.

De eerste Minister bracht hem op zijn sterfbed de wettekst (afschaffing loting), waarvoor hij gestreden had, ter ondertekening. Nadat hij zijn handtekening onderaan de wet plaatste, sloot hij de ogen : « De koning is teredden, » zei hij. Wellicht waren deze woorden de verzoening met zijn volk.

Veloërs te Leuven in 1886.

De grote revolutie op het gebied van het wiel in verband met het wegtransport zou echter weidra het licht zien.

In 1888, met de verbetering van de luchtband, maakte de grotere soepelheid van het wiel het mogelijk de vereiste kracht om het voertuig in beweging te brengen gevoelig te verminderen, en... het lawaai merkelijk te temperen.

Nu nog zoekt men voortdurend naar nieuwe mogelijkheden tot verbetering.

Derde Koning der Belgen

Derde Koningin der Belgen

Koning Albert I.

Geboren te Brussel op 8 April 1875.
2e zoon van de Graaf van Viéandieren (broeder van Leopold II) (zijn
broeder Boudewijn stierf in 1891 — daarom hij troonopvolger).
Huwde met Prinses Elisabeth van Beieren in 1900.
Volgt Leopold II op in 1909.
Jammerlijk verongelukt te Marche-les-Dames op 17 Februari 1934.

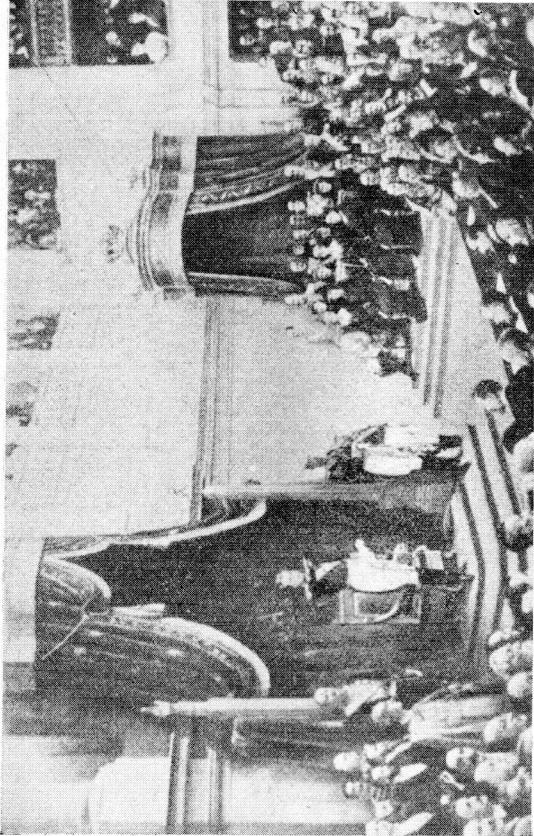

Elizabeth-Gabrielle-Valérie-Marie.

Geboren te Possenhoven in 1876.
Kinderen uit het huwelijk met Albert I:
Prins Leopold (later Leopold III).
Prins Karel.
Prinses Marie-José.

Ik zweer de wetten...

Mobilisatie... Oorlog... Vrede!

1. — De gespannen toestand tussen 2 grote blokken, werd hier-naast reeds aangehaald.
2. — De moord in Servië (nu Yougo-Slavië) op de Oostenrijkse troonopvolger deed het orkaan losbarsten boven Europa.
3. — Op 28 juli 1914 verklaarden de Oostenrijkers de oorlog aan Servië.
4. — Rusland wilde de Serviërs helpen en kwam ook in oorlog.
5. — Duitsland schaarde zich aan de zijde van Oostenrijk.
6. — Duitsland verklaarde op 1 augustus de oorlog aan Rusland.
7. — Frankrijk had zijn grondgebied, dat aan Duitsland grensde, geweldigt versterkt.
8. — Om Frankrijk gemakkelijker te bevechten, vroeg daarom Duitsland op 2 augustus aan België een vrije doortocht van zijn troepen over ons grondgebied.
9. — Koning Albert I wees deze vraag kordaat af: «Een volk dat zijn bestaan verdedigt, kan niet sterven.» Hij steunde daarbij op het verdrag van 1839, waarbij door de groot-mogendheden (waaronder Duitsland) de onafhankelijkheid van België werd gewaarborgd.
10. — De Duitsers noemden voorneld verdrag een «papieren vodje». Nochtans zou later de kanselier verklaren: «De noodzaak kent geen wet, door de Belgische neutraliteit te schenden, hebben we slecht gehandeld.»
11. — Duitse soldaten overschreden onze grens op 4 augustus 1914.
12. — Engeland verklaarde Duitsland de oorlog.
13. — Ons grondgebied was het SLAGVIELD VAN EUROPA !
14. — We herhalen de twee gevormde kampen :

Oostenrijk	Servië	Rusland	LATER
Duitsland	Rusland	België	Portugal
Turkije	Frankrijk	België	Japan
Bulgarije	TEGEN	Engeland	Ver. Staten
15. — In België verdwenen de kleuren der politieke partijen. Alle twisten werden tenzijde geschoven. Alleen de nationale driekleur wapperde op ontelbare gebouwen. Bevlagd wachtte België op de nadende ramp.

Aan het bewind in moeilijke ogenblikken

Koning Albert I kwam aan het bewind op een zeer delicat ogenblik. Twee grote blokken dreigden een wereldconflict te ontketten. Hun wederijdse belangen waren onverenigbaar en telkens kwamen zij in botsing bij het zoeken naar nieuwe afzetgebieden. Deze twee grote blokken waren :
Duitsland — Oostenrijk — Italië
en Frankrijk — Engeland en Rusland.
Voor België was de toestand niet rooskleurig; zijn beschermers bevonden zich in twee kampen. Hoe kon men hier verbintenissen naksommen: vijandig... bevriend... en neutraal blijven ?
De grote wereldramp was onvermijdbaar, laten wij het verloop resumeren.

De Duitse troepen overschreden op verschillende plaatsen onze grens. Hun eerste grote aanval ging tegen Luik. De forten hielden stand tot 16 augustus.

Onze soldaten vochten met een heldenmoed, maar moesten wijken naar Antwerpen.

Duitse legers vielen nu ook Frankrijk binnen, waar hevig werd gevochten. Ondertussen bestookte ons leger de vijandelijke kolonnen in de zijde. In Frankrijk opgehouwen, verjoegen de Duitzers onze soldaten uit Antwerpen. Deze Icisten trokken zich terug op de IJzer. Hier bood het Belgisch leger een heldhaftige tegenstand. De IJzervlakte werd onder water gezet en talrijke moeilijkheden deden de Duitsers wijken.

De achtergebleven Belgen hadden gedurende 52 maanden de Duitse bezetting te verduren. Maar de wil om « te blijven » groeide zienderogen bij de ganse bevolking, niettegenstaande de beproevening voortdurend toenamen. Gelukkig werd de liefdadigheid een vorm van vaderlandsliedje. Zeer vlug werden in gans het land liefdadigheidscentra opgericht.

De clandestiene pers had eveneens een groot aandeel in de zedelijke weerstand van de Natie. Deze lektuur werkte opmonterend: niet zozeer door de tekst maar wel door zijn bestaan zelf.

Toch kon niet worden vermeden, dat vooral in de lagere volksklassen honger werd geleden. Gelukkig dat de Verenigde Staten, Nederland en Spanje ons gedeeltelijk van voedsel voorzagen.

In September 1918 begon het verlossend offensief.

Op 11 november vroegen de Duitsers een Wapenstilstand.

Op 22 november werd Koning Albert I en zijn soldaten te Brussel met uitbundige vreugde ontvangen.

Een vredesverdrag - Versailles (28 Juni 1919)

Drie voorname feiten dienen hier aangestipt:

1. — Duitsland werd verplicht de schade, die overal aangericht was, integraal te vergoeden.
2. — Ons grondgebied werd met Eupen en Malmedy vergroot.
3. — Ons werd eveneens het bestuur toevertrouwd over Ruanda en Urundi (twee provinciën van een Duitse kolonie in Afrika, door koloniale troepen veroverd.)

En dan... nooit meer oorlog meer !

Naast dit verdrag van Versailles werd de Volkenbond gesticht: 32 landen sloten aan (later nog 20).

Deze bond had tot DOEL :

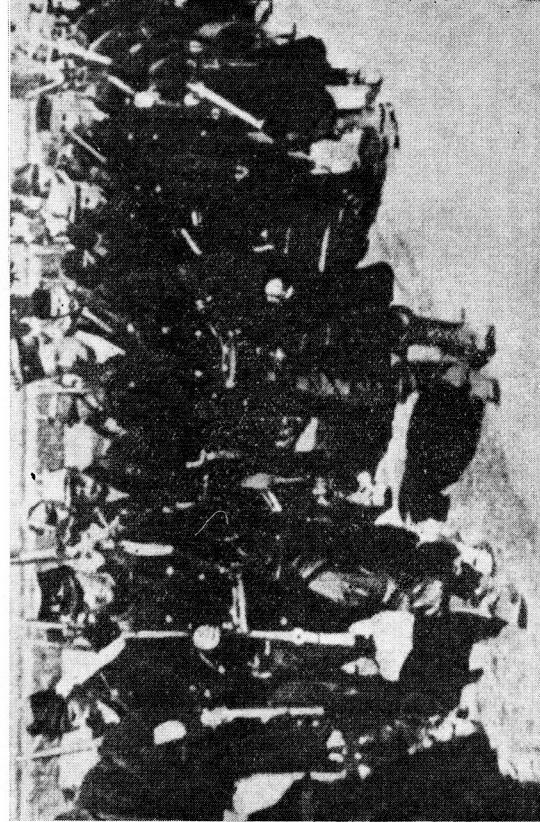
1. — vreedzame regeling van mogelijke geschillen tussen twee landen of staten.
2. — zorgen voor internationale hulp (hongersnood, besmetting, natuurrampen, enz...)

Deze bond had in Geneve (Zwitserland) zijn zetel.

Wat erfeerde België van de oorlog ?

1. — 120.000 huizen vernield of beschadigd.
2. — 125.000 ha. bouwland vernield.
3. — 1500 km. spoorwegen onbruikbaar.
4. — veel schade aan de nijverheid.
5. — de nationale veestapel verloor de helft van zijn hoornvlieve...
(2/3 varkens — 1/2 paarden — 35.000 schapen — 1.500.000 pluimvee).
6. — 1400 kunstwerken (bruggen, sluizen, tunnels, stations, enz...) beschadigd.
7. — hoeveel m. telefoondraad ???
8. — hoeveel schade aan telegrafie ???
9. — karren en auto's zijn volledig verdwenen.
10. — bevolking totaal verarmd.
11. — een stacisschuld van 4.000.000.000 F.

Het was merkwaardig hoe onze mensen, temidden van zoveel tegenspoed, hun zelfvertrouwen konden bewaren.

Belgische soldaten trekken zich terug tot in de IJzervlakte waar ze met heldenmoed ons Vaderland verdedigden.

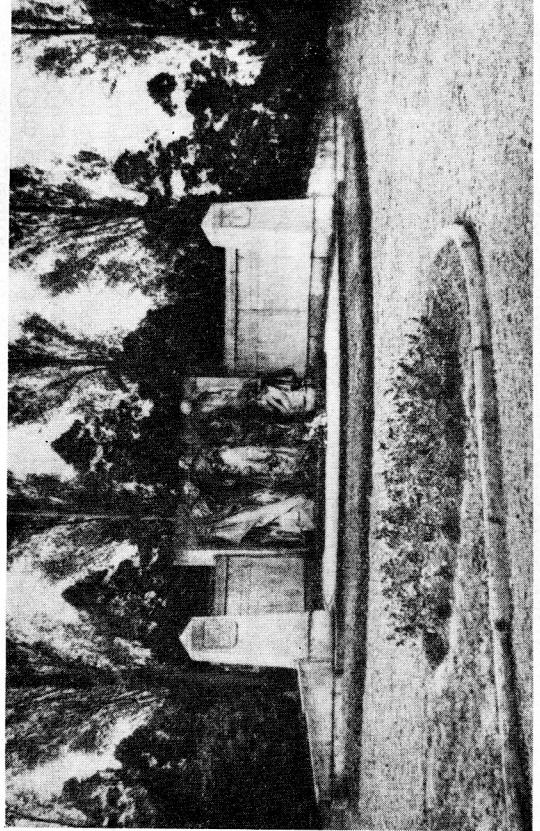
De Koninklijke Harmonie S^et Cecilia

Willebroek

Herdenk^t allen

die vielen voor het Vaderland

1914 - 1918

Burgers

Brak Eduard	Brusselmans Louis
De Kunst Louis	Franchaert Jozef
Gillis Jan	Lievens Frans
Laenes Egied	Reynitiens Joris
Lencerts Louis en echtg.	Schelkens Celest
De Weerdt Francisca	Steenssens Alexander
Nauwelaerts Anna-Maria	Van der Auwera Frans
Van den Heuvel Jozef	Van Steen Frans
Van der Linden Louis	
Van Huffel Louis	
Weymiers Martha	

Gedeporteerden

Brusselmans Louis
Franchaert Jozef
Lievens Frans
Reynitiens Joris
Schelkens Celest
Steenssens Alexander
Van der Auwera Frans
Van Steen Frans

Beschaving dezer Regering

Niet minder dan vier wereldtentoonstellingen deden de naam en faam van België doordringen tot in de verste uithoeken van de gansse wereld.

Brussel, Charleroi, Gent en Antwerpen waren gedurende maanden het kultureel en ekonomisch centrum van alle handeldrijvende landen.

In de kamers zagen nieuwe wetten het levenslicht, die vooral gericht waren op de vooruitgang van de arbeidende klasse en de verdediging van het kind.

Uit die tijd dateren ondermeer:
de pensioenwet voor de mijnwerkers ;
de wet op 't verplicht onderwijs tot 14 jaar ;
de achtuuren-dag ;
de pensioenwet... enz... enz...

Overal rezen grote fabrieken uit de grond : stoommachines verdwenen en werden vervangen door krachtige dynamo's, die de talrijke machines in beweging brachten.
De stijging der machines bracht onvermijdelijk stijging van de werkloosheid, waaraan gedeeltelijk werd verholpen door het verminderen van de arbeidsduur.

België is 100 jaar !

In 1930 vierde België zijn honderdjarig bestaan op een buitengewone, prachtige wijze. Het gaf bewijs van zijn levenskracht en zucht naar verdere uitbouw door de inrichting van twee schitterende wereldtentoonstellingen in Antwerpen en Luik.

Militairen

De Maeyer Antoon	Somers Ferdinand
Boey Henri	Somers Henri
Borghys Emiel	Steenackers Jan
Brand Ferdinand	Switters Louis
Brems Louis	Van Berckelaer Jozef
Brieven Willem	Van Cauteren Philemon
Claessens Alfons	Van Damme Abdon
Crabbe Florent	Van Himbeek Frans
Daeninck Ferdinand	Van Reck Frans
Daes August	Van Roy Frans
Daleman Jan	Van Steen Eduard
De Boeck Rodolf-René	Verbruggen Gerard
De Borger Henri	Vernmeiren Scutum
De Bruyn Arthur	Wagemans Edward
De Decker Isidoor	De Maeyer Jan
De Jonghe Alexander	Meys Henri
	Michiels André
	Sarens Frans
	Smedis Hubert

Dood van Albert I

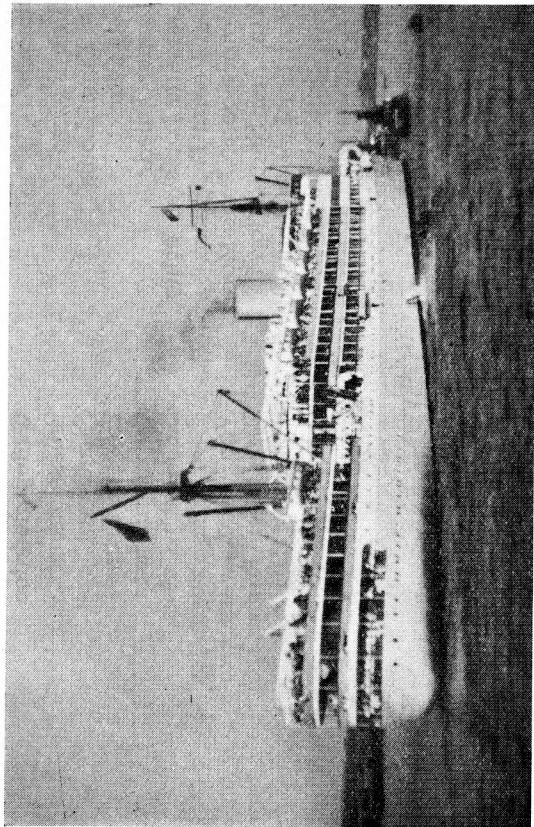
Het was 17 februari 1934.

De verschrikkelijke mare ging als een wervelstorm door het ontstuitse land : Koning Albert is verongelukt.
Verwoed bergbeklimmer als hij was, oefende hij zijn geliefde sport meermalen in de omgeving van Namen.
Die ongeluksdag was hij er op uitgetrokken om rotsen te bestijgen te Marche-les-Dames.

Toen hij niet terugkwam... en men ongerust aan de opzoeken ging was begonnen... werd eerst 's nachts zijn lichaam gevonden aan de voet van een rots.

De koude, zwijgzame rotsen... waren het sterfbed geworden van de KONING-SOLDAAAT.

De begrafenis op Donderdag 22 februari greep plaats in tegenwoordigheid van een ontelbare massa Belgen, die allen weenden van aandoening.

De kongoboot « Albertville » bij zijn vertrek uit Antwerpen.

Wereldkrisis

In andere landen reeds begonnen in 1928, liet deze wereldkrisis zich in België eerst voelen na het jubeljaar 1930.

Grote werken

- 1933 — 2 tunnels onder de Schelde te Antwerpen ;
 - aanvang graven zeekanaal (Albertkanaal) dat het Luikse en de Kempense Antwerpen verbindt ;
 - 1939 — Inhuldiging van dit kanaal ;
 - Tentoonstelling van het Water te Luik.
- Het uitzicht van de steden is wonderlijk veranderd :
- aardewegen maken plaats voor prachtige lanen ;
 - karren zonder paarden (auto's) ;
 - elektrische trams ;
 - straten verlicht (gas, later electriciteit) ;
 - ruime warenhuizen, waar men schrijft en rekent met machines ;
 - schouwburgen — bioscopen — hotels wedijveren in luxe ;
 - oprichting Torengebouw (Boerentoren) te Antwerpen ;
 - krotwoningen verdwijnen voor tuinwijken, blok woningen ;
 - opkomst van het radiooestel.

Vierde Koning der Belgen

Vierde Koningin der Belgen

Koning Leopold III.

Geboren te Brussel op 3 November 1901.
Zoon van Albert I.
Huwde met Prinses Astrid van Zweden op 10 November 1926.
Volgde Albert I op in 1934.
Herrrouwde met Liliane Boels (dochter van de Gouverneur van
West-Vlaanderen).
Troonsafstand in 1951 ten voordele van zijn zoon Boudewijn I.

Astrid-Sophia-Louisa-Thyra.

Geboren te Stockholm in 1905.
Kinderen uit het huwelijk met Leopold III :
Prinses Josephine-Charlotte.
Prins Boudewijn — later Boudewijn I.
Prins Albert.
Jammerlijk verongelukt op 29 Augustus 1935 te Kussnacht.

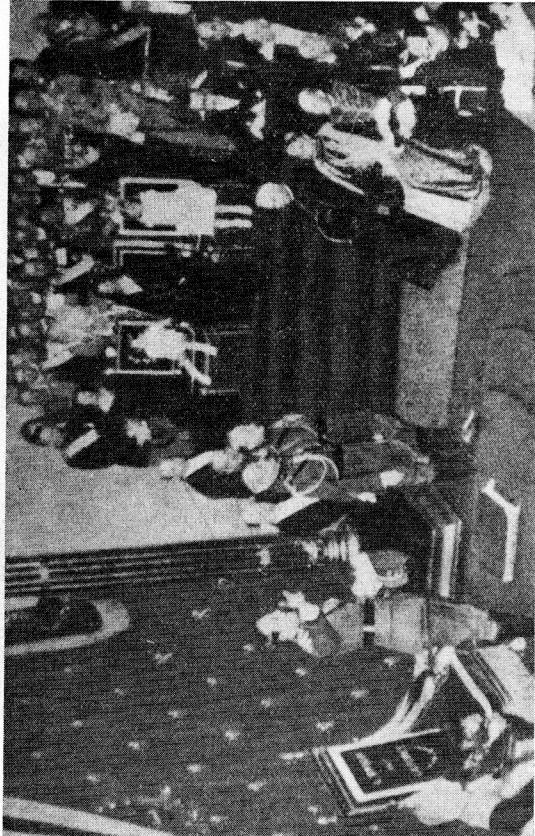
Ik zweer de wetten...

Achttiendaagse veldtocht

Vatten we de gebeurtenissen bondig samen :

1. — Op 10 mei 1940 heerste oorlogsgeweld aan onze oostergrens. Geen Ultimatum werd ons overhandigd, niet de kleinste nota. (In 1937 en 1939 had Duitsland nochtans plechtig verklaard geen inbraak te zullen maken op de onschendbaarheid van België.)
2. — Duitsland viel tegelijkertijd Nederland en België aan, nadat Denemarken en Noorwegen overrompeld werden.
3. — De verrassing had de spoedige verplettering van ons leger ten gevolge.
4. — Engelse en Franse legerafdelingen, door België ter hulp geroepen, slaagden er niet in, de krijskans te doen keten.
5. — De vuurkring sloot nauwer toe : 5 à 600.000 Belgische soldaten, 100.000 Engelsen en 50.000 Fransen, vermeerdert met 1.500.000 vluchtelingen en 800.000 burgerbevolking waren op 27 mei samengedrongen op een gebied van nauwelijks 1.700 km². Allen zijn blootgesteld aan de bedreiging van de Duitse artillerie en de luchtmacht, zonder dat er hoop bestond op nieuwe steun.

6. — Koning Leopold III (om nutteloos bloedvergieten te vermijden) vroeg op 27 mei te 17 uur een wapenstilstand.
7. — De Duitse bevelhebbers weigerden... zij eisten de onvoorwaardelijke overgave.
8. — Onze koning zag zich verplicht aan te nemen. (Nederland had dit reeds op 14 mei gedaan).
9. — Op 28 mei te 4 uur werd het vuur gestopt.
10. — De ingesloten Engelsen scheepten in te Duinkerken.

Koning Leopold III legde de grondwettelijke eed af in beide landstalen. Zijn troonrede maakte een grote indruk.

Juist zoals zijn vader...

kwam Leopold III in een gespannen wereldtoestand aan het begin. Tengevolge van de oorlog (Duitsland — Polen) werd door Engeland en Frankrijk de oorlog verklaard aan Duitsland op 3 september 1939.

België mobiliseert !

Onmiddellijk mobiliseerde België om de grenzen te bewaken. Het wilde door een neutrale houding uit de oorlog blijven. 10 maanden lang hield ons land een leger van 500.000 man onder de wapens.

Bij een autotochtje bij het meer van Luzern (Zwitserland) gebeurde het vreselijke : de koning stuurde zelf, naast hem zat de koningin en de autobestuurder achteraan. Op zeker ogenblik keek de koning op de landkaart, die de koningin in de hand hield. De auto stootte tegen de afsluiting van de weg, waardoor de koning alle controle over het stuur verloor en de wagen over de afsluiting reed. De inzittenden werden uit het voertuig geslingerd. De koningin kwam tegen een boom terecht en stierf dadelijk. De koning was licht gekwetst.

Dood van Koningin Astrid

Proclamatie aan de Soldaten

Hoofdkwartier, 28 mei 1940.

Soldaten,

Onverwacht in een ongehoord hevige oorlog gestort, hebt gij manhaftig gestreden om voet voor voet het nationaal grondgebied te verdedigen.

Uitgeput door een ononderbroken strijd tegen een veel sterke vijand zowel in getal als in materiaal, bevinden we ons noodgedwongen voor de overgave.

De geschiedenis zal erkennen, dat het leger geheel zijn plicht deed.

Deze hande gevechten en slapeuze nachten kunnen niet vruchtelos geweest zijn. Laat U dus niet ontmoedigen maar gedraagt U waardig. Dat Uw houding en Uw tucht de eerbild van de vreemde waardig moge blijven.

Ik verlaat U niet in het ongeluk dat U overkomt. Ik wens over Uw lot en dat Uw familie te waken.

Morgen zullen wij het werk hervatten met de vaste wil ons Vaderland uit de puinen herop te richten.

Leopold.

zich buiten ons grondgebied voordeden, hebben ons genoodzaakt dit slagveld te ontruimen en hebben ons tegen de zee terugdringen. Alsdan bewegingen opgelegd, die ons tegen de zee terugdringen. Als dan tijdens een veldtocht die vier dagen duurde, geleverd in één overleg met de verbondene legers spande ons leger zijn kracht in tot het uiterste. Ten slotte werden wij omsingeld, op een uiterst benepen grondgebied, bewoond door een zeer dichte bevolking, reeds bezet door verscheidene honderdduizenden vluchtelingen, zonder dak, zonder voedsel, zonder drinkbaar water, heen en weer dolend van de ene plaats naar de andere, naar gelang de luchtbombardementen.

Onder het gewicht van een verpletterende overmacht in manschappen en vliegtuigen werden gisteren onze laatste weerstandsmiddelen gebroken.

In deze voorwaarden heb ik getracht een slag te vermijden, die zou geleid hebben tot onze volledige uitroeiing, zonder voordeel voor de verbondenen. Niemand heeft het recht mensenlevens nutteloos te offeren.

Ik sta er op, wat er ook gebeure, het lot van mijn leger en van mijn volk te delen. Reeds verscheidene dagen geleden werd ik aangezet mijn soldaten te verlaten; ik heb dit voorstel afgewezen. Voor de bevelhebber van het leger zou dit een deserter geweest zijn. Daarenboven, met op nationaal grondgebied te blijven, wens ik mijn volk bij te staan in de beproeving die het doorstaat.

Ter wille van de genegeenhed, waarvan de Verenigde Staten tegenover België steeds blijk hebben gegeven, aanzie ik het tot plicht, U onder verwijl, de werkelijke feiten mede te delen.

Leopold.

Brief aan de Heer Roosevelt, President van Amerika

Brugge, 28 Mei 1940.

Mijnheer de President,

In de algemene verwarring, die door de verbazend snel openvolgende gebeurtenissen veroorzaakt werd, en waarvan de draagwijze onberekenbaar is, houd ik er aan te verklaren, dat België en zijn leger hun volle plicht gedaan hebben.

België heeft zijn internationale verbintenissen nageleefd, eerst door zijn onzijdigheid met de meeste nauwgezetheid te handhaven, vervolgens door zijn grondgebied, voet voor voet, op heel zijn uitgestrektheid te verdedigen.

Door een ontzaglijke macht aangevallen, bereikte ons leger, in goede orde, een machtig georganiseerde verdedigingslijn, in verbinding met de legers der waarborgende mogendheden op dewelke wij beroep hadden gedaan. Maar militaire gebeurtenissen, die

En nog groter werd het slagveld

- A) 1. Op 11 juni verklaarde Italië de oorlog aan Frankrijk.
 - 2. Op 17 juni vroeg Frankrijk de wapenstilstand.
 - 3. Wapenstilstand gesloten op 25 juni mits vele voorwaarden.
- B) In Augustus 1941, Duitse invloed in Sovjet Rusland, waarmee het een jaar tevoren een niet aanvalsverdrag had afgesloten.
- C) Op 7 december 1941, zonder voorafgaande oorlogsverklaring, deden de Japanners een onverwachte aanval op Amerikaans en Engelse vloot (Stille Oce.).
- D) Op 9 december 1941, Duitsland en Italië verklaarden de oorlog aan Amerika.

Keren we nu terug naar ons

Vaderland en... zijn bezetting

De Duitsers, die de algemene mobilisatie hadden doorgevoerd, begonnen moeilijkheden te ondervinden met de aanwerving van werkkrachten voor hun fabrieken in de « heimat ». De totale inzet van meisjes en vrouwen kon slechts gedeeltelijk verhelpen.

En niettegenstaande de schoonste voorstellen, kwamen ook uit de bezette gebieden geen voldoende werkkrachten, om de geschapen oorlogsnijverheid op normaal peil te houden. Men zou dan andere, radicallere middelen gebruiken : DE DEPORTATIE.

Er begon een ongehoorde mensenjacht op werklieden, waaraan ook eigen, gewetenloze burgers meehelpen. De werkweigeracs doken onder en de GESTAPO kende geen rust meer.

De bevolking hield zich in overgrote meerderheid op afstand van de Duitsers, die overal tegenstand ondervonden. Talrijke van onze medeburgers hebben hun vaderlandse gezindheid met de dood, met wegvoering naar Duitsland of met opsluiting en mishandeling in een CONCENTRATIEKAMP moeten bekopen.

We denken onmiddellijk aan Breendonk. Telkenaire kerent ze weer... zij die ontsnapt uit de hel der Nazi's. Zij zelf of hunne... naastbestaanden brengen een ontroerende hulde aan hen... die achterbleven.

De tred van een vreemde laars op Belgische bodem was hen als een deuk op de fiere borst. Maar al werden ze in cellen volgepropt, de moral van de weerstander konden ze niet breken.

Tot ter dood hielden ze het hart hoog en schonken zelfs nog moed aan al diegenen, die hen beweenden. Ik citeer uit brieven van een Boomse politieke gevangene :

« Denk maar alle dagen : « Vandaag komt hij naar huis. Eens zal het wel waar zijn. »

« Ik hou het aangezicht steeds naar de zon zijde gericht, zo valt de schaduw achter mij. »

« Het zou wel kunnen, dat het vlees in de gevangenis blijft... maar eens komen de beenderen naar huis. »

Laten we hier een groet en een ereschaut brengen aan al die stille helden, die vochten voor onze vrijheid. Dank zij hen ontsloeg een machtige weerstandsorganisatie... de BELGEN WAARDIG.

Generaal von Falkenhhausen, Duits bevelhebber voor België en Noord-Frankrijk zei zelfs : « Die Belgen zijn lastig als vliegen en men mag het gevaar niet onderschatten... wij hebben te doen met VENINIGE VLIJGEN ».

En steeds maar aanschouiven...

Rantsoenzegels - Smokkel

De lonen der Belgen mochten slechts met 13 % opgeslagen worden, opdat de nood hen zou dwingen naar Duitsland te gaan werken. In de smokkel werden de prijzen der levensmiddelen geweldig opgedreven. Ziehier enkele voorbeelden :

	Mei	Winter	Oktober	Januari
Aardappelen (1 Kg)	0,50 F	15 F	10 F	6 F
Brood-tarwe (1 Kg)	2,00 F	60 F	48 F	35 F
Brood-koren (1 Kg)	1,50 F	48 F	36 F	11 F
Boter	18 F	300 F	340 F	380 F
Spek	18 F	200 F	225 F	300 F
Schoenen	90 F	350 F	850 F	
Koffie	18 F	1.200 F	1.500 F	1.900 F
Tabak	20 F	550 F	1.000 F	
Kostuum	550 F	4.000 F	6.000 F	8.000 F
..... enz...				

En toch ging de strijd verder...

op alle fronten !

A) Op 3 september 1943 landden Anglo-Amerikaanse troepen op Sicilië. Op 8 september 1943 legde Italië de wapens neer.

B) Op 6 juni 1944 begon eindelijk de langverwachte bevrijding. 4000 oorlogsschepen, 6000 kleinere schepen en 11000 vliegtuigen waren bij nacht het Kancaal overgestoken. De landing gebeurde in Normandië (tussen Le Havre en Cherbourg). Een nog nooit gekende beschieting der oorlogsschepen en vliegtuigen boorde gaten in de Duitse versterkingen, waardoor de aangevoerde troepen binnenstormden.

C) Op 7 juni werd Koning Leopold III en twee dagen later de ganze Koninklijke Familie gevankelijk naar Duitsland gevoerd, nadat ze 4 jaar geïnterneerd waren op hun kasteel te Laken.

De Koninklijke Harmonie Ste Cecilia Willebroek

Deze brutale wegvoering verwekte diepe ontsteltenis bij alle Belgen.
D) Bij deze gedwongen afwezigheid van de Koning werd Prins Karel door het Nationaal Congres als Regent aangewezen.

En eindelijk... ook België vrij !

De bevrijding voltrok zich uiterst vlug. Begonnen op 2 september was Brussel reeds de volgende dag vrij. In 48 uur waren de zegnende geallieerden, krachtig bijgestaan door de Belgische binnenlandse weerstandsgroepen, van Zuid naar Noord door België getrokken.

De bezetting had 52 maanden geduurde... de vreugde over de herwonnen vrijheid was bij de bevolking onbeschrijflijk.

Op 1 november 1944 is gans ons grondgebied van de vijanden gezuiverd.

Het spook der bezetting was verdwenen, maar... de oorlog bleef nog....

Toen kwamen de vliegende bommen

De Duitsers waren woedend, omdat op 4 september 1944 de Antwerpse haven onbeschadigd in Engelse handen was gerakkt. Kost wat kost moest deze haven vernietigd worden, om alle aanvoer te beletten.

Gedurende 6 maanden werd ze daarom onder vuur genomen door niet minder dan 4883 vliegende bommen (V1 en V2). Gelukkig wachtten de realisatoren : 2183 bommen werden neergeschoten voor zij hun doel konden bereiken. 211 vielen in de stad en haven, maar zij konden het havenwerk niet beletten. On gelukkig vernielden ze duizenden huizen en ontnamen ze vele burgers het leven.

Maar het einde van de oorlog

Op alle fronten maakten de Duitsers nu gebruik van hun nieuwe uitvinding DE ELASTISCHE TERUGTOCHT... Op 16 december waagden ze een lastige poging in onze Ardennen om het verloren terrein weder goed te maken. Maar reeds op 26 december faalde hun opzet en de WEG TERUG brak aan voor het onoverwinnelijk leger(?)

Op 7 mei 1945 gaf het Duitse leger zich over.
Dictator Adolf Hitler had zijn volk koloniën beloofd... door zijn blinde heerszucht misleid, kreeg het puinen, weduwen en wezen.

Dergeet nooit
dat grootste offer : hun leven
1940 - 1945

Militairen

Vandeput René
Groes Istdoor
Debaets Charles
Roggen Karel
Selleslags Jacques

OORLOGSSLACHTOFFERS (Burgerlijke)

Smet Frans
De Heel Clement
Deprins Egidius
Lamberts Jack
Mertens Alfons
Hoisters Angelina
Mertens Valeria
Lamberts Jan
Adrirensens Joanna
Goossens Alice
Daemelinck Lydia
Thoen Adeline
Daemelinck Gentil
Peeters Frans
Kemlandt Jan
Van Crombrugge Maria
Van Zaelen Maria
Kemlandt Petrus
Verest Constant Frans
Van Laethem François
Van Praet Gustaaf
Reypers Hélène
Huys Roger
Huys Adeline
Sleebus Louise

Overleden in krijgsgevangenschap

Delvaux Louis

Politieke gevangenen

De Pauw August
Vereecken Valentinus
Persoons Edmondus
Van den Heuvel Adolf
Verbeeck Josephus
Leni Albert
Selleslags Hendrik (Boom)
Polfliet Leonard
Van Zaelen Corneel (Ruisbroek)

Weerstander :

Mees Désiré

Beschaving onder deze Regering

De vooruitgang in de nijverheid staat niet meer stil. Voortdurend werden nieuwe uitvindingen in de praktijk omgezet en stilaan werd de handenarbeider verdrongen door de onuitputtelijke macht en onbeperkte snelheid van de « ijzeren mensen ».

In de glasnijverheid b.v. is het aantal arbeidskrachten teruggevallen van 90 op 9. (1 arbeider maakte 100 elektrische lampen per dag — nu draait hij aan een knop en de machine maakt er 500.000).

In de bouwkunst gebruikt men veelvuldig de nieuwe materialen : ijzer en beton.

Vooral op kultureel gebied neemt de ontwikkeling van onze Vlamingen een hoge vlucht. Haast elke gemeente heeft nu op dit ogenblik een openbare boekeria, toneelgroepen, muziekverenigingen, enz... enz...

Ook Koning Leopold III stelde zich menigmaal aan de leiding van de een of andere expeditie om nieuwe terreinen te verkennen of gekende stammen en volkeren verder te bestuderen. Hij verzamelt waarschijnlijk in zich de drang naar expansie van Leopold II en het sportieve avontuur van Albert I. Onlangs nog onvluchte hij het moderne comfort van zijn paleis om ver weg in alle eenvoud, een ontdekkingstocht te leiden naar de bronnen van de Orénoque in Venezuela. Een kleurfilm « Elata » bracht deze inspanningen en vrijwillig opgelegde ontberingen op schitterende wijze in beeld en zal ook aan alle Belgen de gelegenheid bieden, mee te leven met een groep « durvers » die zoeken naar « geestelijke stof » voor hun drang naar de waaierachtige kennis van de geheimen der natuur.

Eroonaftand

Toen de kominklike familie terugkeerde uit ballingschap, besloot de koning na een zekere tijd zijn machten af te staan aan zijn oudste zoon Boudewijn.

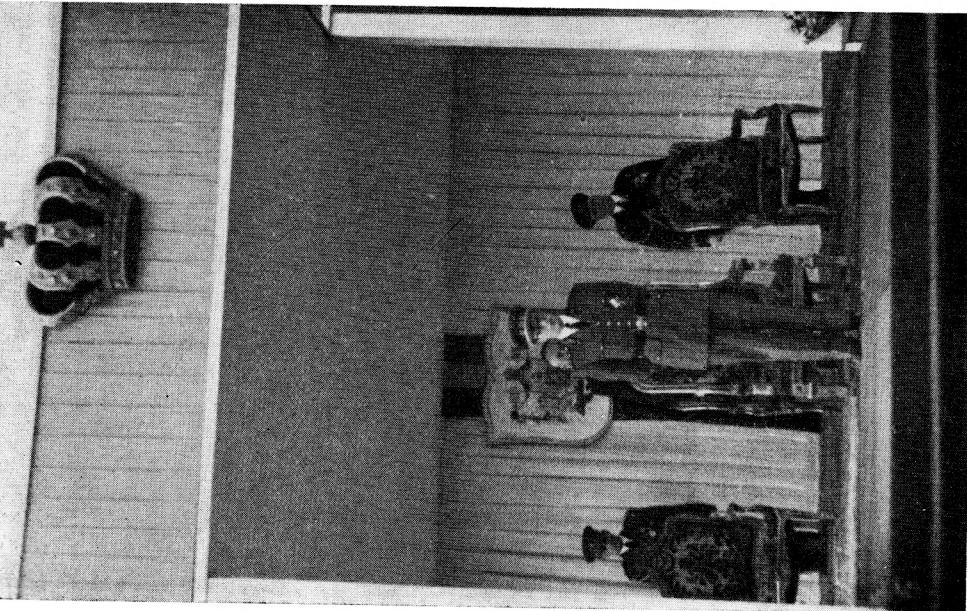
Leopold III was immiddels getrouw met Liliane Baels (dochter van de Gouverneur van West-Vlaanderen).

Prins Karel - Regent van België

Bij afwezigheid van Koning Leopold III, was zijn broeder, prins Karel, tot Regent van België aangewezen.

Vijfde Koning der Belgen

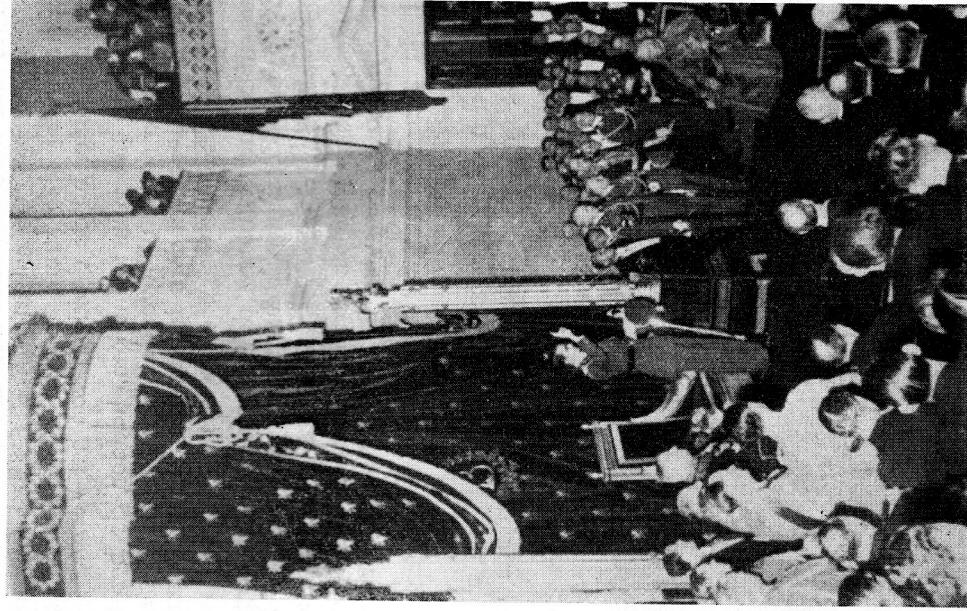
Ik zweer de wetten...

Koning Boudewijn I.

Geboren te Brussel in 1930.
Troonsbestijging op 17 Juli 1951.

De jonge Vorst Boudewijn I op de eretribune van het Fort van Breendonk.

Bij zijn inhuldiging toonde de ganse bevolking haar trouw en tegenheid aan deze zeer jonge vorst, door hem uitbundig toe te juichen.

De tijd, waarin zijn regering aanvangt, is nog niet helemaal gezuiverd van de oorlogsmicrob... Wij hopen echter, dat VREDE en VOORSPOED de grootste medewerkers zullen worden van onze jonge Koning.

Koning Boudewijn I te Breendonk

De oorlog 1940-1945 werd niet alleen gestreden op het land, te water en in de lucht tussen de soldaten... NEEN... hij woedde ook bij de burgers achter elke struik, in elke kelder bij de geheimezenders, op elke zolder bij de drukkerij van het Verzet.

Om die macht van het volk te fruiken, hadden de bezetters de gruweljkste foltermannieren uitgevonden, die ze op de gevangen (meestal verraden) weerstanders botvierden in hun « paleizen » DE CONCENTRATIEKAMPEN.

En wanneer ieder jaar opnieuw de ontsnaptten weerkeren naar hun « veld van eer », komen ook duizenden anderen naar het Fort van Breendonk in stilte bedevaart.

Koning Boudewijn heeft het als een duurzame plicht beschouwd, tegenwoordig te zijn op een van die vele ontroerende momenten. Hij onderhield zich langdurig met de weergekeerden en sprak hen woorden van dank en waardering.

Hij legde bloemen aan het symbolisch monument, dat alle gevallen vereeuwigd en zwoer hen trouw te blijven aan Volk en Vaderland.

Hij vertoefde ingetogen aan de fusilleerpalen en lei er een krans neer voor hen, die daar vielen.

Door deze daden onstak de jonge Vorst de vlam van dankbaarheid in die vele harten van verzetsmensen, die opnieuw de handen zullen samenvullen, wanneer het Land en zijn Vorst hen nodig hebben.

Beschaving

Spraken we vroeger met Erbied van een loopwiel, een fiets, een paardentram... en met Bewondering over machines, auto's en vliegtuigen... dan worden thans al deze zaken, toenmalige nieuwigheden, volkommen in de schaduw gesteld door de « ATOOM-SPLITSING ».

Schrijven we thans 1956, dan kan niemand van ons vermoeden, wat de ontwikkeling van de nijverheid ons in de meest nabije toekomst zal brengen.

De « Atoomwedloop » der grote Naties zal ons zonder twijfel de nodige verrassingen bezorgen. We hebben enkel de hoop uit te drukken, dat België de moed, de durf en... het kapitaal zal vinden, om zich steeds te blijven rongschikken in de voorste gelederen der vooruitstrevende landen.

Ondertussen werden de meeste wonderen van de laatste wereldoorlog geheeld en is men onmiddellijk begonnen aan de verdere modernisatie van ons land.

De haven van Antwerpen kreeg een nieuwe sluis, de autosnelwegen groeien dagelijks... en koortsachtig wordt er gewerkt aan een geweldig « bouwproject » dat zijn bekroning zal vinden in een weergaloze Wereldtentoonstelling 1958.

Koning Boudewijn I legt een krans aan de Fusilleerpalen van het Fort van Breendonk.

Koning Boudewijn I

naar Belgisch Kongo

Waar door toedoen van Leopold II ons de grond van Belgisch Kongo werd aangeboden, menen we thans ook het volk en het hart der zwarte inlanders te bezitten, dank zij Boudewijn I, die op een prachtige wijze de goede inzichten van het Belgische Volk tegenover de negerbevolking symboliseerde.

Tijdens een dagenlange triomfstoet doorheen het hart van Afrika, werd voortdurend langs beide zijden beklemtoond: de onverzettelijke wil om solidair voort te ijveren tot de verdere ontwikkeling van kolonie en moederland. Zei de Vorst niet:

« Bewaart uw arbeidswil, uw verlangen tot welslagen, zonder uw verantwoordelijkheid te vergeten.

Ontwikkelt uw zin voor discipline en het ontzag voor uw overheid.

Volhardt in de gehechtheid aan uw grond.

Aan allen vraag ik, vereind te blijven, in dezelfde liefde voor het vaderland. »

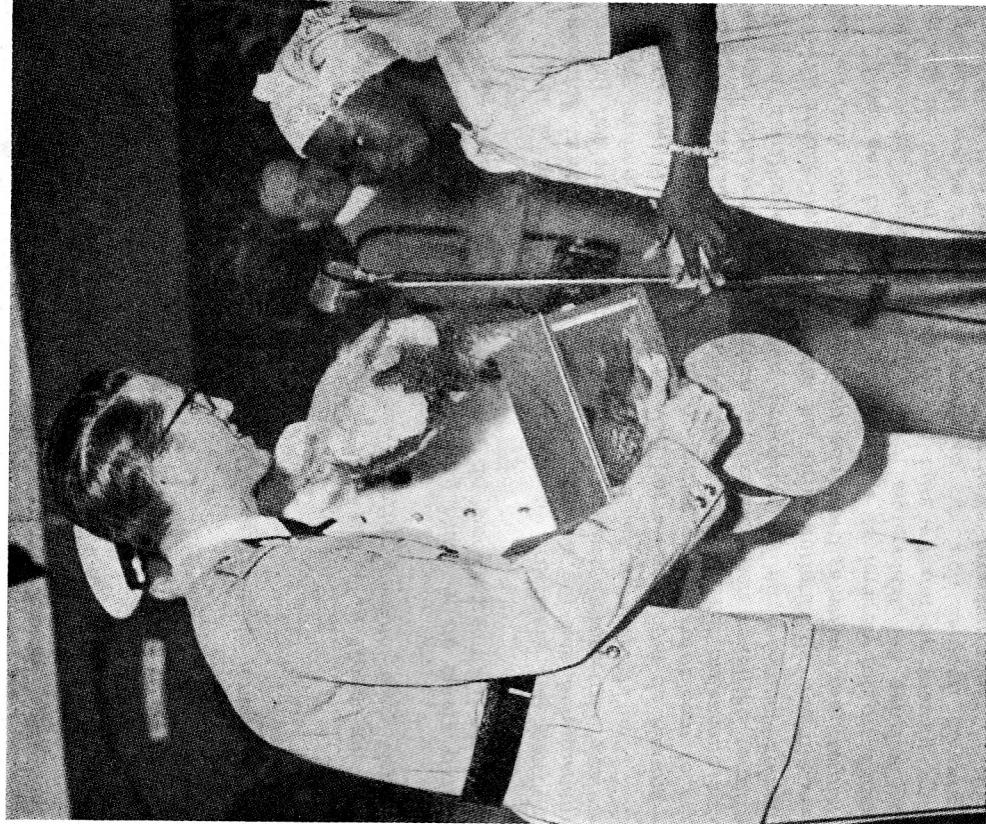
In vele provincies werd eenzijdige drang opgemerkt bij blanken en zwarten: Kongo modern maken.

Na zijn Grootvader en zijn Vader, die evenals hij de streek van Belgisch Kongo hebben doortrokken, heeft onze jonge Vorst Boudewijn I aan de gehele mensheid ter wereld het klarste bewijs gegeven, dat België in staat is zijn plichten in Congo met de meest nauwgezetheid te vervullen. Persoonlijk heeft hij vele Kongo-lese vraagstukken onderzocht en met de plaatselijke overheden middelen overwogen, om mogelijke verbeteringen door te voeren. Gedurende een gans macand verslond jong en oud, klein en groot, rijk en arm zijn dagblad, om toch maar niets te verliezen van die GROTE BLANKE KONING, die tot de zwarten ging en hen toesprak in hun eigen taal.

Wij kunnen hier wel besluiten.

De gemaakte filmopnamen en de fotoreportages in alle week- en dagbladen vermogen meer het enthousiasme uit te drukken, dat er geheerst heeft in dat zwarte land.

Na zijn terugkeer onderzocht onze dynamische Vorst onmiddellijk de mogelijkheden om de sociale vooruitgang van Belgisch Kongo in de hand te werken.

Onze jonge Vorst onderhoudt zich met een inlands meisje, dat hem zopas een geschenk heeft aangeboden. Hoe trots moet het hart van dit zwarte meisje hebben geklopt, toen ze haar blanke Koning iets nocht aanbieden?

Zijn brief aan de Heer Buisseret (Minister van Koloniën) spreekt dan ook van de grote liefde van zijn Vorst voor onze kolonie. Wensen we deze oproep een groot succes toe.

Grasse, de 12de januari 1956.

Mijn waarde Minister,

Al maakt het beschavingswerk dat België in Kongo en Ruanda-Urundi heeft verricht de bewondering gaande, toch blijven er nog grote taken te verrichten.

Onder deze moeten wij onze zorg thans in de eerste plaats laten gaan naar het probleem van de woongelegenheid voor de inlanders.

Het is inderdaad nodig, dat aan de inlanders een geschikt onderdak wordt verschafft. Daarvoor moeten wij hen behulpzaam zijn bij het verwerven, in eigendom, van een betrouwelijke gezinswoning en hen aldus een gelukkiger bestaan verzekeren.

Het initiatief tot oprichting van het « Fonds van de Koning » werd door mij genomen om de oplossing van dit probleem te bevorderen. De normale geldmiddelen echter van dit organisme zullen niet voldoende zijn, indien wij binnen een redelijke termijn aan de talrijke en dringende behoeften willen tegemoet komen.

Ik spreek de wens uit, dat het privé-initiatief de werking van het « Fonds van de Koning » op edelmoedige wijze zou steunen.

Door een brede financiële bijdrage te leveren tot dit vaderlandsliedende werk zullen de Belgen andermaal, ten aanzien van geheel de wereld, blijk geven van hun wil om de menslievende opdracht welke zij in Midden-Afrika op zich hebben genomen, voort te zetten en tot een goed einde te brengen.

Ik verzoek U, mijn waarde Minister, de verzekering van mijn beste gevoelens te willen aanvaarden.

Boudewijn.

Gracag besloten we dan deze brochure met een nieuwe oproep aan alle Belgen... verenigd te blijven in goede en slechte dagen, om onomstootbaar de waarheid te bewijzen van onze nationale leuze :

EENDRACHT maakt MACHT.

Groepfoto genomen aan de achterkant van het kasteel der firma De Naeyer bij het bezoek van de
Onderkoning van China met zijn gevolg in 1910.

De 7de Heer van rechts is de toenmalige Burgemeester Hr. Robert Peeters, de gewezen Voorzitter onzer Harmonie.